

Letnik XXII - št. 12, december 2015

Glasilo občine Trzin

odsev

Strelci

Približuje se jubilejna
Skirca Borisa Paternosta

Intervju z županom

Sredstva iz kohezijskega sklada,
nov gasilski dom in načrti za 2016

O našem kraju

Sledi trzinske preteklosti in
trzinske zgodbe

Preventiva

Trzin ima tri defibrilatorje!
Bi ga znali uporabiti?

ZDRAVO

katalog ugodnosti

in uspešno
novo leto

MATIČNI MLEČEK

redna cena: 9,39 €
cena s Kartico zvestobe

7,51 € + **2** POPUST: **20%**

Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

SKODELICA

redna cena: 6,99 €
cena s Kartico zvestobe

3,49 € + **10** POPUST: **50%**

KAKAVOVO MASLO

redna cena: 10,17 €
cena s Kartico zvestobe

5,09 € + **30** POPUST: **50%**

ORGANSKI ČAJI GOOD NATURE

redna cena: 4,19 €

1+1
gratis

Cene s Kartico zvestobe veljajo izključno ob predložitvi Kartice zvestobe Lekarne Ljubljana in zahtevanega števila jabolk zvestobe, sicer veljajo redne cene. Slike so simbolne. Popusti se ne seštevajo. Ponudba v katalogu ugodnosti velja od 3. 12. 2015 do 11. 1. 2016 oziroma do prodaje zalog.

Cvetličarna

Trzin

Zvestim strankam želimo
VESEL BOŽIČ

in SREČNO NOVO
LETO 2016!

Zimski delovni čas:
(od 1. novembra. do 31. marca)

pon. - pet.: 9 - 17
sobota: 9 - 13

nedelje in prazniki: ZAPRTO

PE Cvetličarna Trzin, Mlakarjeva ul. 7, 1236 Trzin

01 564 11 87

SREČNO 2016!

PIZZERIA IN ŠPAGETERIJA OLIVIA, Ljubljanska cesta 12d, 1236, Trzin
Tel.: 08-3872-718, FB: Pizzeria Špageterija Olivia (Trzin)

JURČEK

Nepozabni sladki trenutki...

V pekarni in slaščičarni Jurček naredimo za vas
rojstnodnevne, poročne in priložnostne
torte po vašem okusu in videzu.

Depala vas 93a, Domžale, t: 01 724 86 27, m: 041 943 919 www.pekarna-jurcek.si

Odsev, glasilo občine Trzin

→ Na naslovnici

Praznično okrašeno drevesce
v očeh trzinskega otroka
Ilustracija: Dan, 6 let

Glavna in odgovorna urednica:

Metka Pravst, metka.pravst@gmail.com
040 250 832

Uredništvo:

Ana Pirc, Brigita Ložar, Dunja Špendal, Jožica Valenčak,
Klemen Hvasti, Majda Šilar, Miha Pavšek, Nataša Pavšek,
Tanja Jankovič, Zmago Knuplež

Lektoriranje:

Marija Lukan

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

IR image, d. o. o.

Oglasno trženje:

IR image, komunikacijska agencija, d. o. o.,
Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik

Telefon: 01/ 83 96 400, Faks: 01/ 83 96 411

E-mail: info@ir-image.si

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov.

Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za januarско številko oddajte
najkasneje do **5. januarja 2016.**

Prispevke v elektronski obliki pošljite na metka.pravst@gmail.com

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev,
si pridružujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja
nenaročenih prispevkov.

Nov vir informacij

Bolj ko drvimo v prihodnost, večje so zahteve po hitri izmenjavi informacij. Še pred leti so bile objave na spletu znanstvena fantastika, danes pa so postale nuja! In tega se zaveda tudi naša Občina, ki je prenovila staro občinsko spletno stran, zaživela pa je še ena, to je spletna stran, ki bo v besedi in sliki predstavljala naš kraj, na katerega smo lahko upravičeno ponosni.

Pojasnilo, zakaj se je Občina Trzin odločila za ločitev na občinsko in krajevno spletno stran, si lahko preberete v intervjuju z županom (na straneh 4, 5 in 6), v katerem sem izvedela tudi, o kakšnih projektih in problematikah bomo v Odsevu pisali in letu, ki je pred nami.

Tokratni Odsev, ki ga držite v rokah, kar poka po šivih zaradi poročanja o številnih dogodkih, ki so se v Trzinu zvrstili v drugi polovici novembra in na začetku decembra. In ker bi o vseh zanimivih dogodkih radi vsak mesec poročali obširneje, pa ne moremo, ker smo omejeni s številom strani, smo se toliko bolj razveselili dejstva, da nam bo omogočeno informacije o dogajanju v Trzinu po novem še hitreje in v obsegu, kot si ga tudi le-te zaslužijo, spraviti do vaših domov v digitalni obliki. Zato se ob listanju Odseva, ki bo tudi v prihodnjem letu vsak mesec našel svoje mesto v vašem poštnem nabiralniku, spomnite na naš novi krajevni spletni portal www.trzin.info, kjer bomo zgodbe in novice iz Odseva lahko predstavili obširneje – z namenom, da boste še hitreje in bolje informirani o dogajanju v domačem kraju.

Zdaj pa le še dvignimo kozarce ... Naj vam novo leto prinese zdravje, ljubezen, uspehe na vseh področjih in osebno zadovoljstvo ter zaupanje, da bo vse lepo! Srečno v 2016!

Glavna in odgovorna urednica

Metka Pravst

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si
E-mail: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50
Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00 – 14.00
Sreda: 8.00 – 13.00 in 14.00 – 18.00
Petek: 8.00 – 13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Skupna občinska uprava občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice

»Medobčinski inšpektorat in redarstvo«

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
E-mail: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

01/564 47 20
Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

Ponedeljek: 9.00 – 11.00
Sreda: 9.00 – 11.00

Intervju z županom: Naša občina bo ne glede na čase uspešna

Ob koncu leta smo z županom Petrom Ložarjem spregovorili o aktualnih problematikah v občini in izvedeli, kakšne načrte ima v novem letu.

Projekt rekonstrukcije in nadgradnje domžalskega vodovodnega sistema je končan. Glede na to, da je bil to del projekta »Oskrba s pitno vodo na območju Domžale-Kamnik«, ki so ga občine Domžale, Mengeš, Kamnik, Moravče in Trzin prijavile za sofinanciranje iz Kohezijskega sklada EU, me zanima, kdaj bo naša občina dobila povrnjenih 85 odstotkov sredstev, kolikor je bilo predvideno razmerje sofinanciranja s strani kohezijskega sklada?

Glede na to, da smo s projektom začeli leta 2013, zdaj zdaj pa bo 2016, in še vedno nismo podpisali pogodbe, bo verjetno to še trajalo. Vendar vse kaže dobro. Dokumentacija, ki smo jo občine skupno dostavile pristojnim službam, je bila sprejeta, zato računamo, da se bo zaključilo, kot smo načrtovali. Državni mlini pa meljejo res počasi.

Pričakujete razrešitev v naslednjem letu ali bomo morali čakati še kakšno leto?

V naslednjem letu bo moralo biti vse jasno, to je dejstvo. Če bo podpisana pogodba, bo jasen terminski plan, kako bo država izplačevala sredstva. Ko bo enkrat pogodba podpisana, bomo vedeli, pri čem smo in bomo lahko načrtovali. Sedaj je bilo načrtovanje proračuna v oblakih. Septembra bi nam morale biti dane vse smernice in pogoji za pripravo proračuna za naslednje leto, a smo se o povprečnini pogovarjali še pretekli teden. Vlada je sicer določila povprečnino 522 evrov, a še vedno ne vemo, kolikšna bo ta v resnici. Proračuni so postali okvirna ideja in marsikaj se lahko spremeni tudi med letom.

Omenili ste možnost, da sredstev ne bo!

Nikoli ne veš. Dokler ni podpisano, zame velja, kot da še ni rešeno. A vse kaže, da bomo pogodbo vendarle podpisali.

Če sredstev ne bo, kaj bi to pomenilo za našo občino in naš proračun?

Naša občina bo kot doslej, uspešno peljala naprej. Ko sem prevzel funkcijo, je bil prvi dolgoročni načrt brez teh sredstev in v vsakem primeru bi projekte vodooskrbe in nadgradnje čistilne naprave speljali. Tudi v tem primeru ne bi bilo potrebno zadolževanje, bi pa šlo na račun drugih investicij.

Ali lahko ob prilivu teh sredstev morda pričakujemo nov gasilski dom?

Nov gasilski dom bi lahko pričakovali v vsakem primeru. Ko bomo sklenili pogodbo za kohezijska sredstva, se bo tempo pospešil. Zdaj že ves čas delamo na pridobivanju dokumentacije, ki je finančno manjši zalogaj, je pa toliko bolj časovno in strokovno zahtevno. Umestitev v prostor smo rešili, sprejeti moramo še podrobni prostorski načrt, ki zahteva od devet mesecev do enega leta. Čas zahtevajo tudi urbanistično-arhitekturne rešitve – to peljemo dvotirno.

Lahko torej v naslednjem letu računamo že na kakšne konkretne aktivnosti?

To bo odvisno od tega, kako bomo postopek speljali skozi pristojna ministrstva. Računamo, da se bodo gradbena dela začela v letu 2017, l. 2018 pa dokončevala – tak je načrt. Pridobili smo tudi drugo zemljišče, potrebno za izgradnjo, da bomo lahko rešili prometno navezavo na Mengeško cesto.

Kaj pa je novega z reševanjem problematike trzinske obvoznice?

V letu 2015 smo se župani občin, ki so vključene v to prometno problematiko, sestali štirikrat, dvakrat na Direkciji RS za ceste in enkrat na Darsu, čaka nas še sestanek na prometnem ministrstvu. Problematiko na tem delu rešujemo, saj imamo dva različna segmenta, ki zaznamujeta domžalsko-kamniško-vodiški predel. Navezava Želodnik-Vodice je bila

Novoletno voščilo

Vsem občankam in občanom ter drugim bralcem Odseva želimo lepe in mirne božične praznike ter srečno, zdravo, upanja in optimizma polno novo leto 2016. ● **Župan, občinski svet in občinska uprava Občine Trzin**

umeščena v prostorske načrte, medtem ko naša obvoznica še ni umeščena, vendar jo z OPN-jem poskušamo vključiti. Kako uspešni bomo, bomo videli, ko nam na začetku naslednjega leta vrnejo dokumentacijo. Se je pa premaknilo na relaciji drugega kroga – saj se obnavlja cesta od Most do Vodice, to bo vsaj malenkostno sprostilo promet skozi Trzin. Imamo pa še vedno načrt, da skupaj z Domžalami in Mengšjem rešujemo prometno situacijo. Trudimo se.

Že drugič letos ste dvignili prah v zvezi z drevesi. Razložite, zakaj je bila potrebna prenova drevoreda na Ljubljanski cesti. So bila porabljena izključno sredstva v višini 4.000 evrov, ki jih je Spar ob odprtju namenil za zasaditev dreves? Ali ste porabili tudi občinska sredstva, glede na to, da ste zasadili tudi nova drevesa v Mlakah ...

V vsakem primeru imamo v proračunski postavki tudi urejanje zelenic in drevoredov in seveda gredo sredstva delno tudi iz tega. Spar je delno namenil sredstva za obnovo drevoreda na Ljubljanski cesti. Zadeva je problematična, ker je desni drevored zasadilo podjetje Kraški zidar, zasadili so ga stihijsko s štirimi različnimi vrstami dreves, ki so že v osnovi neprimerna. Vsa ta leta drevoreda ni nihče vzdrževal, dokler 2011 ni prišel pod Občino Trzin. Češnje so same po sebi občutljive, problematično je bilo razraščanje v širino, morali smo jih obrezovati zaradi kolesarske steze. Problem so predstavljala tudi nekatera drevesa, ki so neverjetno hitro rasla v višino, kar bi v nekaj letih ponovno povzročalo probleme zaradi višine in posledično za varnost. Nekatera drevesa so bila okužena, ker se poškodbe niso sanirale, bi že zdaj morali nekaj dreves odstraniti. Ravno zaradi tega je nastal problem. Ne podiramo radi dreves, čeprav je videti drugače. To je bila zame težka odločitev, a na dolgi rok bi morali to narediti. Če bi ukrepali šele čez nekaj let in odstranili večino dreves, bi se verjetno vprašali, zakaj nismo ukrepali, ko je bil čas za to. Zato sem letos prevzel odgovornost in ukrepal po tem, ko smo pridobili strokovno mnenje dendrologa. Pregledal je drevesa, odločili smo se na podlagi njegovega strokovnega mnenja. Zdaj so zasajena tri- in štiriletna drevesa, da bo drevored enovit, na dolgi rok ga bomo ohranjali v pravih dimenzijah.

Ljubljanska cesta ima zdaj bolj urejeno podobo, a vendar se pogled proti trgovini s sadjem in zelenjavo ustavi na neurejenem parkirišču. Načrtujete urejanje tudi tega predela Trzina, kako je z zemljiščem, ki je v zasebni lasti?

Zasebnik je želel postaviti še en kompleks blokov, a ker smo na začetku letošnjega leta pridobili del zemljišča, je gradnja blokovskega kompleksa zdaj onemogočena. Tudi s strani občinskega sveta je bila podana jasna želja, da se tukaj ne gradi več. To pa je seveda povzročilo težave pri ureditvi razmerja z lastnikom parcele, kjer je zdaj večina neurejenega parkirišča. Dogovarjamo se z njim, a moram priznati, da do zdaj še nismo dosegli konkretnega napredka, ker so do nedavnega imela zemljišča zaznambo v zemljiški knjigi. Po novem letu bomo poskušali z lastnikom razmerja urediti, da bi se vsaj začasno našla bolj estetska rešitev, sama prostorska ureditev pa bo verjetno zahtevala še nekaj časa. Lastnik trenutno še ne prepoveduje parkiranja, in to je za številne Trzince sprejemljivo.

Podobno neurejeno deluje tudi parkirišče za CIH-om. Ste kdaj razmišljali, da bi spodbudili vodstvo podjetja Aktiva, da makadamsko parkirišče uredi?

To je zasebno zemljišče in lastniki trenutno želijo, da ostane tako, kot je. Za njih je to sprejemljivo. Ne povzročajo nikakršnih posledic za okolico, in v tem primeru ni potrebe po ukrepanju.

V novembru je potekala izredna seja sveta staršev šole na temo prometne ureditve v okolici šole – kako se bo reševala problematika varnosti otrok na poti v šolo in iz nje?

Na seji sem podal stališča Občine glede te problematike, veliko smo govorili o varnosti. Poudaril sem, da se moramo vprašati, ali se bomo prilagajali peščem, predvsem otrokom, ali avtomobilom in njihovem hitremu pretoku. Reševati moramo seveda oboje. Šolo so zgradili leta

Strokovnjak za sanitarno inženirstvo obiskal Občino Trzin

Občino Trzin je na povabilo Gregorja Pevca, Trzin je naš dom, 17. novembra obiskal dr. Darko Drev z Inštituta za vode RS, Sektor za celinske vode. Vabilu se je odzval tudi župan Peter Ložar. Dr. Drev je vrsto let delal na Zavodu za zdravstveno varstvo, je inženir, projektant, nadzornik, predavatelj na gradbeni in zdravstveni fakulteti. Predvsem ima veliko izkušenj s problematiko vodooskrbnih sistemov in preiskav kakovosti vode. Poudaril je, da je pri vzorčenju zelo pomembno, kdaj in kje se vzorci jemljejo ter kakšni so postopki vzorčenja. Pomembne podatke o kakovosti vode dobimo z vzorčenjem na kritičnih mestih in v kritičnih situacijah. Tak primer je obilno deževje, ko se v podtalnico spirajo razne »usedline« nad njo. Nekateri Trzinci so prepričani, da pijemo nezdravo vodo predvsem zaradi intenzivnega kmetijstva in zasutih gramoznih jam (Duplica, Mengeš, Trzin). Zato bo strokovnjak obstoječe analize vode pregledal in svetoval, kako naprej. V razmislek pa tole: ali to, da je kakovost pitne vode v zakonsko določenih okvirih, res pomeni, da voda, ki jo pijemo, vsebuje zelo malo nevarnih snovi ali skoraj nič in ne vpliva na naše zdravje? ● **Tanja Jankovič**

1985, takrat smo otroci hodili v šolo peš. Navade in zakoni pa so se spremenili, starši morajo otroke prva leta njihovega šolanja pripeljati do šole. Tempo je hiter in zato nastajajo težave. In zakaj k reševanju tega še nismo pristopili? Letos smo na šoli zamenjali streho, ki je bila dotrajana. Dobro, da smo se zamenjave lotili prednostno, ker bi bile posledice znotraj šole lahko precej hujše in dražje. Skoraj nemogoče je bilo odpreti dve zadevi naenkrat. Na področju okoli šole poteka eden najstarejših delov vodovoda in kanalizacije. Cevi moramo zamenjati, to je v programu investicijskega vzdrževanja komunalne infrastrukture. Nelogično bi bilo urejati zgornje plasti, da bi jih potem ponovno razkopali, zato bi se vsak strinjal z mano, da je smotrno počakati še eno sezono. Za naslednje leto načrtujemo, da se bo odprl del ceste od kulturnega doma proti šoli. Prometno študijo bomo naročili naslednje leto, pričakujemo, da bo narejena do februarja. Rešitev vidimo v krožnem sistemu, ki bi omogočal hitrejši pretok vozil, ki otroke pripeljejo v šolo. Načrtujemo tudi parkirišča na desni strani Pšate, kjer delno že imamo zemljišča, in računamo, da bomo tam lahko uredili približno 25 parkirišč. Starši pa si bodo vseeno morali zjutraj vzeti nekaj minut več, saj se kljub prometni rešitvi zaradi navezave na Mengeško cesto ne bo dalo urediti, da bi bil pretok prometa prost.

Kako bo promet urejen, ko bodo prenavljali kanalizacijski sistem?

Cesta bo zaprta, saj lahko prenovi izvedemo le v času od 20. junija do 1. septembra.

Bo v tem času prenova končana?

Prva faza zagotovo. Vse bomo pripravili tako, da se bo začela na prvi dan počitnic. Ni smiselno, da prekopljemo celoto, zato smo si zamislili, da bi urejali po fazah. Dolgoročno bo na tem področju v nekaj letih veliko bolje kot doslej.

Naš kraj se lahko pohvali z novo vremensko postajo. Vreme je zelo nepredvidljivo, v zadnjih letih smo bili priča hudim poplavam. Kako ogroženi so Trzinci, ki živijo ob Pšati, kakšna je poplavna ogroženost pri Kraljevem mostu?

Naj povem, da Občina ni dolžna proračunskih sredstev namenjati za urejanje brežine Pšate. To je v osnovi naloga države. Ker pa se zavedamo, da država na tem področju ne naredi nič, vsa leta manjša sredstva namenjamo

tudi za to, ampak zadeve rešujemo bolj interventno. V tem letu smo očistili vse kanale pod štiripasovnico in železniško progo, kjer so najbolj kritični odseki. V dogovoru z lastniki parcel ob Pšati smo skrčili in pospravili podrto drevje. Pšata je letos očiščena vsega, kar je ostalo od žledoloma in kar je odpadlo po naravni poti. Tako bomo ravnali tudi v prihodnje. Povezujemo se tudi z ARSO, da bi naredili strateški plan. Dejstvo je, da vrbe ob Pšati, ki sicer morajo biti tam in so pod nadzorom ARSO, postajajo visoke. Obrezovanje smo delno letos že izvajali, bo pa treba vrbe sistematično vzdrževati tudi naprej, zato potrebujemo dogovor z ARSO. Ne glede na to, da so se pojavile želje, da se vrbe ob Pšati odstranijo, morajo ostati, da ne bi prišlo do spodjedanja brega. Tistih štirinajst dni, ko cvetijo, pa je treba malo potrpeti.

V preteklem mesecu je bila na pobudo svetnice urejena osvetlitev v OIC, slišala pa sem očitke na osvetlitev na promenadi ob Pšati. Kako je s prenovo, ki je bila napovedana za letošnje leto?

Ta napoved je bila odvisna od prilivov v proračun. Za začetek se bom kar pohvalil, saj smo zamenjali vse sijalke z varčnimi. Ne bo odveč podatek, da smo, preden smo se pred leti lotili tega projekta, plačevali za tokovino 98 tisoč evrov, zdaj bo znašal račun za približno 30 tisoč evrov. To je eden od večjih prihrankov, ki ga je sploh mogoče izvesti. Marsikdaj ljudje zamenjajo obnovo z zamenjavo javne razsvetljave in rečejo, da so stebri še vedno stari in rjavi. Res je. Primarno smo se lotili zmanjševanja stroškov. Naša osnovna naloga je, da čim bolj racionalno ravnamo z občinskim denarjem, da smo tudi ekološki in pristopamo k čim manjši porabi energije, najbolj pomemben element pa je varnost – da vse svetilke delujejo, da je osvetlitev čim večja in da je vse varno in pregledno, ne glede na to, da je kakšen steber rjav. To je estetski vidik, ki ga bomo reševali v naslednjih letih. Estetsko gledano je problematičen drevored ob Pšati, kjer so protivandalske luči, ki niso najlepše. Zato bomo v letu 2016 postavili luči ob Pšati – te bomo zamenjale s klasičnimi. Tudi tehnologija zdaj omogoča osvetlitev, ki ne moti živali, kar je bil tudi eden od razlogov, da luči slabo osvetljujejo pot ob Pšati. In ob sožitju z naravo bomo to rešili.

Kako pa je s problematiko pasjih iztrebkov, je kaj novega s to perečo temo?

To je res pereča tema, povsod, tudi v Ljubljani je bilo burno, ko so spremenjali odlok o živalih. Pozivam lastnike psov, da počistijo iztrebke za svojimi ljubljenci! Tudi takrat, ko jih nihče ne vidi. Ozavestimo se in pomislimo, kaj delamo naravi in sprehajalcem, otrokom, ki jim na ta način zelo omejimo gibalni prostor. Eno od načel, ki bi rešilo marsikaj, je: Delaj tako, kot želiš, da bi drugi delali tebi.

Kaj pa postavitev smetnjakov z vrečkami za pasje iztrebke?

Letos smo naredili kataster smetnjakov in njihovo razporeditev. Izkazalo se je, da bo treba nekaj spremeniti, nekje je prevelika koncentracija glede na potrebe, drugje pa tudi kaj manjka. Tudi na ključnih predelih, kjer je največ sprehodov s kužki, smo postavili dodatne smetnjake z vrečkami. Je pa zanimivo, da vrečke zelo hitro poidejo. Večna dilema je s temi vrečkami. Vsak, ki gre na sprehod s psom, bi moral imeti s seboj vrečko, ker ne more stati vsakih pet metrov smetnjak z vrečkami.

Občina ima novo spletno stran, obeta se tudi stran kraja – zakaj delitev na dve strani in koliko sredstev je šlo za to iz občinskega proračuna?

Spletna stran Občine se ni prenavljala že od samega začetka, tako da je bil že čas, da se tega lotimo. Razdelitev na dva dela pa zato, ker smo ugotavljali, da ima večina krajev neko živo stran za tekoče dogajanje. Občinska stran pa naj bi bila namenjena uradnim informacijam in delovanju Občine. Za portal kraja, ki je po drugih krajih zaživel na privatno pobudo, se je izkazalo, da bo treba nekaj narediti z naše strani. In ker imamo zelo aktivno društveno življenje, veliko dogodkov, podjetniško smo najmočnejša občina v Sloveniji, je bilo smiselno, da se postavi www.trzin.info, na katerem bodo podane ključne informacije, društva bodo imela možnost predstavitev, računam tudi na uredništvo Odseva, da bo ta portal lažje zaživel. In še strošek: dobrih šest tisoč evrov.

Občina se trudi spodbuditi povezavo z OIC, na kakšen način mislite spodbuditi sodelovanje gospodarskega sektorja z občani?

Povezava med podjetniki iz industrijske cone, predvsem novimi podjetji, ki so se pojavila v zadnjih letih, in Občino oz. krajan je v zadnjih letih zamrla. Relativno malo ljudi je zaposlenih v podjetjih v industrijski coni, zato smo začeli z dnevi podjetništva, da bi se vsaj predstavili drug drugemu. Občina nima nikakršnih funkcij v povezavi s podjetji, samo zagotavlja in vzdržuje komunalno infrastrukturo in ureja zelenice, ampak včasih se na pogovorih najdejo ideje, ki jih nihče ne pričakuje. Sem pristaš tega, da več kot je pogovorov, večja je tudi verjetnost, da se najde kakšna pametna rešitev.

Kje pa bodo občani lahko izvedeli, kaj se dogaja z gospodarskim sektorjem?

Računam, da bomo na novem spletnem portalu omogočili objave osnovnih informacij, seveda ne smemo zagotavljati celotnih predstavitev, ker zaide-mo na področje, ki ni občinsko. Ampak vsaj osnovne informacije podjetij, ki bodo to želela, bomo prikazali. Moram tudi pohvaliti, da v Odsevu predstavljate podjetnike. Glede na to, da smo v podjetništvu tako močni, se bo lahko uresničilo še veliko idej.

Katere načrte še imate za naslednje leto?

V letu 2016 bomo poskusili izpeljati še drugi tekoči izvoz iz industrijske cone. Ravno zdaj pripravljamo prometno študijo in dogovore z Direkcijo za infrastrukturo, kar je vedno zelo zahtevno. To bo najbolj zaznamovalo naslednje leto. Druga pomembna točka pa bo dokončanje centralne čistilne naprave, ki pa se najmanj vidi, vendar bo pomembno vplivalo na naša življenja.

Kako bo to vplivalo na občinski proračun?

Kar se tiče same izgradnje, bodo cene ostale enake, ne pričakujemo nobenih presenečenj več. To je bil finančno zahteven zalogaj za vse občine. Ko bo ta projekt za nami, bomo najprej obnovili vodovodno in komunalno infrastrukturo po vseh delih Trzina. Ubrali bomo enak sistem kot pri delih pri šoli: Ko se položi finalna plast asfalta, vsaj nekaj let ne bo potrebno prekopavanje. To so glavni projekti, ki smo si jih zadali, bo pa tempo odvisen od kohezijskih sredstev.

Pa bodo vse hiše v Trzinu do konca leta priključene na kanalizacijsko omrežje, kot se to zahteva?

Ne. Je še neko prehodno obdobje, vendar se bo v letu 2016 tudi to uredilo. Zato smo se CČN tudi lotili sami, sicer bi se to konkretno poznalo na položnicah naših občanov. Kdor ne bo imel urejenega odvajanja in čiščenja odpadnih voda, se mu bo to konkretno poznalo na položnicah. Zato je bilo logično, da smo občine Kamnik, Cerklje, Domžale, Mengeš, Trzin – vse občine, ki sodelujejo pri nadgradnji CČN, naredile ta tvegani korak, ki je zavrnil marsikatero drugo investicijo. To smo storili v dobro vseh občanov. Cena se bo sicer malenkostno spremenila navzgor zaradi novih postopkov nove tehnologije same čistilne naprave, a to ni nič v primerjavi z izvajanjem kazni s strani EU, ki bi bremenile nas vse. Zagovarjam odločitev, ki jo je sprejel že prejšnji župan, da gremo v postopek. Dolgoročno je bila to zagotovo ena boljših odločitev, sploh če se bo vse skupaj uredilo s kohezijskimi sredstvi, potem lahko rečem, da je bila to ena večjih zmag ne le za Trzin, ampak za celotno okoliško regijo. ●

Metka Pravst

RCERO Ljubljana – največji okoljski kohezijski projekt v Sloveniji

S projektom uresničujejo zavezo vseh mest, regij in članic EU o trajnostnem gospodarjenju z naravnimi viri in prehodu v krožno gospodarstvo

Ljubljanski regijski center za ravnanje z odpadki (RCERO Ljubljana) je 6. novembra dobil dovoljenje za poskusno obratovanje. V enem največjih tovrstnih centrov v Evropi bodo v objektih za mehansko biološko obdelavo odpadkov z najsodobnejšo in trajnostno tehnologijo predelovali odpadke približno tretjine Slovencev. V projektu sodeluje 37 občin, zato je regijski center tudi edinstven primer dobre prakse na področju povezovanja in sodelovanja občin ter povezovalni element ravnanja z odpadki v Sloveniji. RCERO Ljubljana bo zagotavljal zelena delovna mesta ter povezoval ravnanje z odpadki med vključenimi občinami in regijami v Sloveniji.

RCERO Ljubljana, kjer so združili moči Evropska komisija, Republika Slovenija in Mestna občina Ljubljana, je novembra začel s poskusnim delovanjem. Projekt se izvaja od leta 2009, ko je bilo zgrajeno novo odlagalno polje. Kasneje je bila zgrajena še čistilna naprava za izcedne vode, ki obratuje od leta 2011. Zaključil pa se je tudi najzahtevnejši del projekta, gradnja objektov za mehansko-biološko obdelavo odpadkov (RCERO MBO). V sklopu tega bodo v objektih RCERO Ljubljana vsako leto pridobili približno 60 tisoč ton trdnega goriva iz odpadkov različne kurilne vrednosti, 35 tisoč ton digestata po anaerobni obdelavi težke frakcije mešanih komunalnih odpadkov, 6 tisoč ton lesa, 7 tisoč ton komposta po obdelavi ločeno zbranih organskih, biorazgradljivih odpadkov, 25 tisoč ton izločenih sekundarnih surovin, 17.000

MWh električne energije in 36.000 MWh toplotne energije iz pridobljenega bioplina v procesu. Tako bo po predelavi na odlagališču ostalo samo 5 do 10 odstotkov odpadkov, ki jih ne bo mogoče ponovno porabiti kot surovine ali energente, pa še ti bodo brez škodljivih vplivov na okolje.

Center RCERO Ljubljana bo tako skrbel za predelavo zbranih bioloških odpadkov in preostanek odpadkov ter uresničeval ključne cilje, kot so:

- proizvodnja zelene električne energije iz obnovljivega vira bioplina,
- pridobivanje komposta iz bioloških odpadkov,
- pridobivanje sekundarnega goriva iz odpadne lahke frakcije preostanka komunalnih odpadkov in
- proizvodnja električne ter toplotne energije za lastno rabo.

RCERO Ljubljana

Projekt delno financira Evropska unija, in sicer iz Kohezijskega sklada. Izvaja se v okviru Operativnega programa razvoja okoljske in prometne infrastrukture za obdobje 2007–2013.

Ljubljana že sedaj dosega najvišji delež ločeno zbranih odpadkov med evropskimi prestolnicami (v letu 2014 so reciklirali 63 odstotkov odpadkov). Obenem so kot prvo evropsko glavno mesto stopili na pot k Zero Waste družbi ter osvojili laskavi naziv Zelena prestolnica Evrope 2016.

Mestna občina
Ljubljana

snaga

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Kohezijski sklad

Sledi trzinske preteklosti Drugi del razstave v Jefačnikovi domačiji

Na tretji dan v mesecu decembru, ko se je rodil naš največji pesnik France Prešeren, ki ga lahko postavimo ob bok svetovnim pesnikom, kot je recimo Robert Burns, se marsikje po Sloveniji vrstijo kulturni dogodki. Tudi v Trzinu smo se potrudili in obeležili dan Prešernovega rojstva z drugim delom razstave Sledi trzinske preteklosti.

Pred začetkom razstave, ki jo je pripravil Medobčinski muzej Kamnik v sodelovanju z Občino Trzin in pod vodstvom direktorice Zore Torkar, se je pred trzinskim kulturnim hramom, Jefačnikovo domačijo, zbralo lepo število krajanov Trzina. Prvi del razstave prikazuje dokumente od nastanka Trzina – to je listino, ki omenja Trzin že v letu 1273, pa vse do leta 1740. Drugi del razstave prikazuje dogajanje od leta 1740 pa vse do konca leta 1998, ko je Trzin postal samostojna občina. Idejo in vsebinsko zasnovo razstave je delo Medobčinskega muzeja Kamnik. Prvi del je pripravila arheologinja Janja Železnikar, drugi del pa Zora Torkar, direktorica MMK.

Peter Ložar,
Zora Torkar,
Anton Peršak

Foto: Zmago Knuplež-ZMAK

Razstava je
bila zanimiva.

Foto: Zmago Knuplež-ZMAK

Odpertja razstave so se udeležili: župan Peter Ložar, ki je razstavo tudi uradno odprl, državni sekretar Ministrstva za kulturo Anton Peršak, direktorica MMK Zora Torkar, arheologinja Janja Železnikar, od občinskih svetnikov pa Peter Kralj in Miha Pančur.

Zora Torkar je povedala, da razstava zajema dogajanje od francoske okupacije, pripoveduje o rokovnjačih, tudi o najhujšem med njimi, Dimežu, zajema prvo svetovno vojno, drugo svetovno vojno in vojno za osamosvojitve Slovenije, ki so jo v Trzinu zelo občutili tudi Trzinci, saj je bila prav tu ena od bitk, v kateri je bila uspešna slovenska teritorialna obramba s pomočjo prebivalcev Trzina. Torej ima vsako obdobje svojo značilnost in prepoznavnost, in tako smo kronološko povezali pomembne dogodke in ljudi, ki so Trzin zaznamovali s svojim delom.

Nekaj besed je povedal tudi državni sekretar za kulturo Anton Peršak, ki je dejal, da je za Trzin pomembno, da se spominjamo dogodkov in ljudi, ki so kraj zaznamovali, ker mogoče danes sploh ne bi govorili slovensko, če jih ne bi bilo, in tudi priseljenci se lahko zahvalimo Trzincem, da so nas tako lepo sprejeli medse. Navsezadnje se spomnimo Trzinca Ivana Hribarja, uspešnega ljubljanskega župana, ki se ni bal postaviti po robu nemškim okupatorjem.

Film o bitki v Trzinu, ki je bila 27. junija 1991, in se vrti na ekranu, je pripeval Jože Kosmač, fotografije, ki se vrtijo na monitorju, pa Zinka Kosmač. Precej so pomagali tudi Jožica Valenčak, Matjaž Erčulj, Miha Pavšek, Sida Valentinčič in drugi.

Pri odprtju razstave nas je navdušil harmonikar šestega razreda Glasbene šole Lartko Jagodic Aljaž, ki je zaigral dve skladbi. Razstavni prostor je lep in razstava izredno lepo postavljena, vendar je prostor premajhen za vse predmete in dogodke, zato bodo občasno razširjene razstave po posameznih kronoloških obdobjih. Lepo je, da imamo Trzinci prostor, kjer lahko obiskovalcem s ponosom pokažemo preteklo in sedanje življenje našega kraja. ● **Zmago Knuplež-ZMAK**

Ta veseli dan kulture

Od leta 2000 kulturni javni zavodi v Sloveniji praznujejo rojstni dan Franceta Prešerna na poseben način, in sicer tako, da na široko odprejo svoja vrata in da se lahko vseh razstav, ogledov ipd. obiskovalci udeležijo brezplačno. Ta dan je poimenovan Ta veseli dan kulture. Tudi trzinski upokojenci se že tradicionalno z vlakom odpeljemo v Ljubljano in 3. december preživimo nekoliko drugače kot po navadi, saj si skupaj ogledamo kak kulturni hram.

Odločili smo se, da se od glavne železniške postaje v Ljubljani sprehodimo do prve točke ogleda – SNG Opera in balet. Neorenesančno stavbo so zgradili leta 1892 po zamisli dveh čeških arhitektov. Trzinci smo se dalj časa zadržali v Orfejevem salonu, kjer smo si ogledali freske živali nevsakdanjih oblik. Na balkonih, ložah in parterju smo prisluhnili vodički, ki nam je pripovedovala o ljudeh, zaposlenih v tej ustanovi, in o lepota različnih poklicev iz te stavbe. Natresla nam je tudi kar nekaj vraž, kot je npr. ta, da se v operi ne sme žvižgati, ker naj bi to prinašalo nesrečo. Ogledali smo si tudi zastekljeni del stavbe, ki je novejšega nastanka, kjer je oder, ki je strojno premičen pod različnimi koti in ki ima celo 35 metrov visok strop. V novo zgrajenem delu stavbe se odvijajo vse vaje ansambla – zbor, orkestra in solistov, v tem delu so šivalnice za kostume, atelje in skladišče.

Naša pot nas je nato vodila v prostore državnega zbora, ker smo si želeli ogledati znamenito fresko, ki jo je v preddverju velike dvorane leta 1958

Foto: Milica Erčulj

naslikal akademski slikar Slavko Pengov. Freska je izjemno zanimiva, na štirih stenah prikazuje zgodovino Slovencev od naselitve do obdobja prenove po končani drugi svetovni vojni. Vodič nam je tako preko fresk predstavil celotno zgodovino slovenskega naroda. Fresko dopolnjuje stalna razstava na steklu z naslovom Zgodovina slovenskega parlamentarizma, odprta leta 2008. Tu smo naredili tudi skupinsko fotografijo.

Bogatejši za dve novi doživetji smo se zadovoljni vrnili v Trzin, kjer smo nekateri udeleženci, ki smo kulturni dan preživeli v Ljubljani, Ta veseli dan kulture zaključili v Jefačnikovi domačiji. ● **Milica Erčulj**

V Jefačnikovi domačiji so oživele Trzinske zgodbe

Po sončnem vremenu, dokaj nenavadnem za veseli december, nas je zvezdna noč spremljala do Jefačnikove domačije, razsvetljene s svečkami, k poslušanju trzinskih zgodb. V kmečki sobi, dišeči po cimetu, smo se najprej razveselili lepe nove mize in klopi v starinskem stilu, kot se za takšno sobo spodobi. Letos se je tukaj odvijala že peta prireditev Trzinske zgodbe; sprememba lokacije je bila prava poživitev. Vzdušje med obiskovalci, ki so si želeli polepšati večer in obogatiti dušo v enem od zadnjih dni razposajenega meseca, je bilo prijetno. Štirje avtorji, ki so se oziroma smo se odzvali na razpis in napisali vsak svojo zgodbo – resnično, domišljijsko ali povzeto po pripovedovanju, so zadostili razpisnim pogojem, to je, zapisati zgodbo našega kraja. Knjižničarka Zdenka Kopač in Jožica Valenčak, predsednica Turističnega društva Kanja Trzin, ki sta idejni vodji ohranjanja in zapisovanja kulturne dediščine iz pretekle in polpretekle zgodovine našega Trzina, sta zasnovali ta večer, in Zdenka je prijetno povezovala prispele zgodbe.

Prvo je prebral nam vsem dobro znani zapisovalec Milan E. Kuferšič, in sicer Tretja želja žabje princeske. Ob pitju kavice z ženo Tinko pod domačo brajdo ju je zmotilo oglašanje »njihove« žabice, ki je v resnici zašla v težave, avtor pa potem nazorno opiše njeno reševanje. Humorno je nato zapisal, da bi mu kot princu rešitelju morala izpolniti tri želje, najpomembnejša pa se mu je izpolnila, ko je žabica odskakljala v svobodo. Sreča mu je napolnila telo z neprecenljivo toploto, ljubeznijo in zadovoljstvom, kako malo je treba, da je človek srečen.

Zaradi odsotnosti Andreja Nograška je njegovo zgodbo Rop v trzinski gmajni prebrala knjižničarka Zdenka. Zgodbo je avtor zapisal po pripovedovanju Ivana Nograška. Nekaterim je bila znana kot del pripovedovanja zgodb v otroštvu. Gospodar Tone z Bundrove kmetije se je ukvarjal tudi s furmanstvom. In ko se je nekoč vračal domov, ga je neznanec prosil za pre-

Foto: Zinka Kosmač

voz. Tonetu je bil neznanec sicer malce sumljiv, pa se je potolažil z misljo, da so Ljubljančani že od nekdaj malce drugačni kot ostali Slovenci. Med pogovorom mu je razkril, da denar po opravljenem delu vedno shrani v vrečo, kjer ima deteljo za konje. Ropar mu je verjel, zgrabil vrečo in zbežal, vendar v njej ni bilo denarja. Tone je tako preliščil nepridiprava.

S tretjo zgodbo oziroma pesmijo Pšata nas je z neverjetno bogatim besednim zakladom razveselila avtorica domišljijске zgodbe z elementi ustnega izročila in resničnih podob narave Marjeta Trstenjak. Zanj je Pšata lepa, divja in neukrotljiva kot boginja, ki lahko prikljče dobro letino, plodnost ali ponudi zaščito pred grozečimi silami narave. Ob ženitvi ptic na njej prižigamo lučke, po zamrznjeni ploskvi pozimi drsalci motijo mir podvodnih prebivalcev, poleti pa je primerna za kopanje. Bregova sta v zimskem času obdana z belim kožuhom snega, sicer pa sta roki, ki pestujeta drevje in ptice. In njena duša je kot črna vrana, ki se čez večerno nebo kriče vrača spat na Onger.

Zgodba, s katero sem sodelovala, ima naslov Moj Trzin. To je zgodba o razvoju Trzina, ki se je dogajala pred 40-imi leti, in kaže na to, kako se je v tem času kraj spremenil, da je že del polpretekle zgodovine, ki tudi počasi prehaja v pozabo. Zapisala sem v prisposobi televizijskih aparatov: najprej je bila črno-bela slika, potem obarvana s prilepljenimi filtri in sedaj seveda barvna. Naš prihod je bil vse prej kot prijeten, nič, prav nič ni bilo od obljubljene infrastrukture v raju ob potoku pod gozdom. Orali smo ledino in po ustanovitvi občine so tudi društva zajela veter v jadra, ni se več govorilo o spalnem naselju. In ko se danes ozrem okoli sebe, vidim, da se je v tem času Trzin iz črno-bele slike spremenil v prelepo barvno podobo.

Članice komisije – Zdenka Kopač, Marija Lukan in Jelka Moravec – so odločile, da nikakor ne morejo razglasiti najboljših zgodb, ker je vsaka na svoj način in zanimivo vsebino pritegnila poslušalce. In zato, kot je rekla knjižničarka Zdenka, so vse prve. Avtorjem čestitam, še želimo poslušati njihove zgodbe, zato jih vabimo, da nam drugo leto razkrijejo nove in pritegnejše k pisanju nove avtorje, tudi mlajše. Tako bomo lahko tudi naslednje leto ob branju Trzinskih zgodb doživeli tako prijeten večer. ● **Dunja Špendal**

Literarni večer

Pokrajinska zveza društev upokojencev Gorenjske je v organizaciji Društva upokojencev Komenda organizirala »Večer literarnih ustvarjalcev«, ki je bil v petek, 13. novembra 2015. Nanj sta se prijavila tudi dva literarna ustvarjalca iz Društva upokojencev Žerjavčki Trzin, in sicer Emil Milan Kuferšič in Marjan Likar s svojimi prispevki. Občinstvo je med množico nastopajočih njun nastop ocenilo zelo pozitivno. Med občinstvom smo bili kar štirje iz Trzina, ki smo se lahko neposredno prepričali o zelo dobri kvaliteti prispevkov posameznikov, tudi naših dveh članov. Vsi nastopajoči so prejeli simbolično darilo (nagelj

in izbrani čaj tete Pehte), vsi pa smo prejeli tudi knjižico, v kateri so natisnjeni poslani prispevki literarnih ustvarjalcev.

Po končanem literarnem večeru smo bili povabljeni še v Gostišče Gorjan, kjer so nas pogostili. Stekla je beseda o literarnem ustvarjanju in ustvarjalcih. Med njimi je bila tudi Milena Miklavčič, literarna ustvarjalka, ki je napisala knjigo »Ogenj, rit in kače niso za igrače«. Knjigo uspešno prodaja, vabijo jo kot gostjo na TV in na literarne večere po Sloveniji.

Prepričani smo, da se bo še veliko literarnih ustvarjalcev iz naših upokojenskih vrst opogumilo in predstavilo svoje ustvarjanje na literarnem večeru prihodnje leto. ● **Zoran Rink**

Kako so cvetele rože v tem vročem poletju

Folklorna skupina Trzinka nas je na šegav način popeljala v slavnostni večer na zadnji petek v novembru. Po napovedani in s primeri razloženi Pokojninski reformi so nam le ti po spretnosti s klobuki odplesali še nekaj plesov iz ljubljanske okolice: Trzinko, Lisičko in Brc polko. Za zaključek so nas z "gasilskim" postavljanjem in poziranjem za fotografiranje še vrnili v čas pred več kot sto leti. Prava paša za oči so bile pisane oblečene folkloristke, ki so se nam predstavile v nošah različnih pokrajin in prikazale vso pestrost slovenskih dežel – Bele krajine, Prekmurja, Štajerske, Gorenjske in Ljubljane, kot so jih nosile dame v mestu.

Po pozdravnem nagovoru se je nadaljeval program na že 14. podelitvi priznanj za prispevek k lepši, urejeni podobi Trzina v letu 2015.

Skupina mladih, pridnih in pogumnih nastopajočih otrok, ki jih je pripeljala učiteljica Petra, nam je prikazala sodelovanje med trzinsko šolo in turističnim društvom, ko so deklice Maja, Vita, Tjaša in Elizabeta recitirale pesmice, Neža, Amadej in Kristina pa so pokazali, kaj znajo izvesti iz svojih instrumentov.

Kot predsednica komisije sem pozdravila vse, ki so s svojo prisotnostjo v tem večeru počastili predvsem prejemnike priznanj, nagradili snovalce programa in izrekli pohvalo Zinki Kosmač za čudovite kolaže ter s svojo udeležbo potrdili, da gre delo komisije, ki se trudi za prijetnejši, bolj pisan in sproščujoč trzinski vsakdanjik, v pravo smer.

Nato sem na oder povabila našega župana Petra Ložarja, kajti mineva natanko leto dni, ko se je v svojem mandatu kot župan prav na naši prireditvi prvič predstavil občanom, na kar smo še posebej ponosni. Pohvalil je naše delo in povedal nekaj besed o zadnji ureditvi kraja; vsi se že veselimo, ko bodo spomladi zacvetela novo zasajena drevesa.

Tudi v tem večeru so se nam pridružili učenci Glasbene šole Lartko, ki s svojo pripadnostjo Trzinu in našemu društvu vedno popestrijo program. Pa pokukajmo, kaj se tam pravzaprav dogaja. Učenci Glasbene šole Lartko, ki so obeležili že 10. obletnico svojega delovanja, zagotovo ne spijo na dosežkih, ampak njihovi mentorji z vso predanostjo uvajajo nove pedagoške prakse in se pripravljajo na nove glasbene nastope. Njihovi učenci so glasbeno obarvali že mnogo kulturnih dogodkov, tudi velikih na največjih odrih, kot sta Gallusova dvorana in Cankarjev dom, kar trije učenci že nadaljujejo glasbeno izobraževanje na konservatorijih v Ljubljani in Celovcu. No, trenutno pa vsa šola navija za njihovo učenko Zalo Smolnikar, ki v oddaji Slovenija

Foto: Zinka Kosmač

ima talent osvaja srca žirije in občinstva. Glasbena šola si želi zaposliti še kakšnega visoko strokovnega sodelavca in urediti samostojen prostor za glasbeno šolo. V Glasbeni šoli Lartko se povsem strinjajo s Shakespearom, ki pravi: »Iz glasbe prihaja čar, ob katerem se morajo upokojiti vse skrbi in vse bolečine srca.«

Na naši prireditvi nam je najprej Staš Ahtik zaigral skladbo iz slovitega prvega klavirskega koncerta Dimitrija Čajkovskega, malo kasneje smo uživali ob nastopu članov Jazz ansambla v sestavi: Maja Vinko, Neja Janežič, Liza in Tim Gregorc ter Luka Debelič, ko so nam zaigrali skladbo iz filma Mission Impossible.

Na 14. podelitvi priznanj za prispevek k lepši, urejeni podobi Trzina smo med pestrim programom in ogledom projekcije posnetkov uspešnega podjetja, ohranjene domačije in najlepših trzinskih vrtov, posnetih v letošnji neznosni vročini, videli, da gredo priznanja tudi letos v prave roke.

Prvo priznanje je bilo podeljeno podjetju AS Domžale, Moto center, d. o. o., za poslovno odličnost in vsestransko dolgoletno vpletenost v lokalno skupnost.

Naslednje priznanje je prejel gospod Ciril Pirnat za ohranitev spomina na način bivanja naših prednikov – za domačijo, imenovano Pri Cajhnu.

In nato je sledilo pet kolažev, na katerih smo videli, kako so z bogato zasajenim cvetjem žareli trzinski domovi v zadnjem, res vročem poletju. Bogati cvetovi begonij so bili simbol hiše Lojzeta Nereda. Okrasna kopriva nas je navdušila pri Jani Gradišek. Milijon zvončkov je cingljalo na oknih Mateje Kosirnik, rdeče bršljanke so žarele pri Ireni Šinko in polnjene pelargonije v domiselni barvni kombinaciji korita Saše Matičič.

MI OKTET je skupina mladih fantov in mož, ki jih ljubezen do glasbe in petja povezuje že pet let. Sprva kvartet je sčasoma začel vključevati nove pevce in tako se je oblikoval sedanji sestav. Njihov repertoar je najprej obsegal fantovsko vaško petje, saj so večinoma peli pod okni deklet. Sčasoma se je obseg repertoarja obogatil še s pesmimi duhovnega, ljubezenskega, posvetnega in domovinskega značaja. Eden njihovih odmevnejših projektov je Slovenski večer, na katerem predstavljajo različne zvrsti s pripadajočo tematiko. Petje v oktetu fantom ne predstavlja zgolj še enega hobija ali dodatne dejavnosti, temveč priložnost za druženje in zabavo. S pesmimi Domača hiša, Tam, kjer pisana so polja in Venček napitnic so nam med programom ubrano prepevali.

Na koncu prireditve je spregovorila predsednica Turističnega društva Kanja Trzin Jožica Valenčak, idejna gonilna sila vsakoletne prireditve. S podarjenim nageljčkom se je članom komisije zahvalila za predano delo in zaželela, da kljub občasnim težavam peljemo prireditev naprej, kajti po vseh letih in vidnih uspehih bi bila velika škoda to tradicijo prekiniti.

Prireditev smo srečno speljala do konca, naredili skupinsko sliko za spomin in se nato ob pogostitvi družili, obujali spomine in si ob prihajajočem adventu, ko bomo na adventnem vencu prižgali prvo od štirih svečk, ki pomenijo upanje, mir, veselje in ljubezen, zaželeli lepe praznike.

Naj na koncu poročila o prireditvi vsem vrtoljubcem zaželim veliko veselja pri urejanju in skrbi za še lepši Trzin, nekaj vrtnarske sreče, naklonjeno vreme in manj škodljivcev, kot jih je bilo to poletje. Vidimo se torej ob letu osorej. ●

Dunja Špendal

Martinovanje – ohranjanje tradicije in dediščine

Martinovanje ali martinovo je praznik, posvečen novemu vinu in času, ko se mošt spremeni v vino. Slavi ga Evropa, sodi pa tudi med najpomembnejše praznike v Sloveniji, in čeprav ni dela prost dan, ga praznujemo po vsej državi.

Folklorna skupina Trzinka iz Turističnega društva Kanja Trzin je z rahlo zamudo obiskala dom počitka v Trzinu in pripravila v čast svetega Martina prijeten program za oskrbovance doma. V okrašeni jedilnici so se ob mizah s pripravljeno pogostitvijo, kakršna sodi prav na ta dan, zbrali

Martinovanje v Drbetincih

Martinovanje je tradicija, ki je ne gre opustiti, saj je veseli Martin, ki iz mošta naredi vino, kot nalašč za medsebojno druženje veselih ljudi. Seveda vsak posameznik veselje doživlja in kaže v skladu s svojimi zmožnostmi, včasih tudi pokaže, koliko si veselja sam želi in ustvarja.

Sv. Martin goduje 11. novembra. V četrtek, 12. novembra, smo se člani Društva upokojencev Žerjavčki Trzin in nekaj simpatizerjev odpravili na

oskrbovanci, ki so veselo pričakovali nastop. Prihod plesalk in plesalcev v narodnih nošah vedno poudari pomembnost dogodka, in ko ubrano zapojejo in zaglešejo, je to dokaz spoštovanja do vseh prisotnih. Med samim programom, ki ga je prijetno povezovala Danica, predsednica folklorne skupine, so se zavrteli ob venčku plesov, kot so Potrkana polka, Mazurka, Polka Trzinka, ples z metlo in vedno zabavno menjavanje klobukov.

Na šegav način so gledalce popeljali k starim običajem naše kulturne, etnološko-folklorne dediščine, kamor spada tudi tako imenovano »ofiranje«, običaj, ko so prijatelji, znanci in sosedge prišli godovniku voščiti na večer pred godovnim dnevom. Najprej so mu pred zaprtimi vrati vsi skupaj naredili 'ofreht': trikrat so zagnali trušč z različnimi domačimi glasbili in ropotali z zvončki, pokrovkami, lonci, perilniki in ragljami. Ko se je godovnik prikazal, so mu voščili, kaj zapeli, če so imeli godca, skupaj še zaplesali in seveda tudi spili kakšen kozarček.

Prav tako kot je zapovedal župnik Bojan, ko je v čast praznika svetega Martina blagoslovil mošt, in ta je postal vino.

In mogoče kakšen kozarček preveč je bil vzrok, da so nas »vaške klepetulje« popeljale v čase, ko so se ob različnih priložnostih srečevale vaške ženske in izmenjavale vsakdanje novice, koga »obrale do kosti«, predvsem pa se naklepetale in nas obiskovalce s svojim drugačnim nastopom, povezanim v zgodbo, odlično zabavale in nasmejale. Možje so se iz njih seveda norčevali, jim ob glasbeni spremljavi harmonike še nekaj šaljivega zapeli.

Za prijeten zaključek praznovanja so folklorniki zapeli nekaj narodnih pesmi ob pomoči obiskovalcev, Miro je še dodatno raztegnil meh in pleske in plesalci so se pomešali med oskrbovance in jih povabili na ples.

Sporočilo slehernega kozarca vina je, da je martinovanje priložnost za sproščeno druženje in hkrati je to tudi izjemen praznik brez darilc, torej pomeni predvsem ohranjanje tradicije in dediščine, ki se s praznovanji prenaša iz roda v rod. ●

Dunja Špendal

kmečki turizem Druzovič v Drbetincih na Štajerskem. Tam so prijazni in veseli ljudje, ki znajo pripraviti dobro hrano in imajo dobro vino. Iz Trzina smo se veselo razpoloženi odpravili ob 11. uri. Peljali smo se po avtocesti mimo Tepanj in Maribora do Lenarta, kjer smo po nekaj kilometrih zapustili avtocesto in se pripeljali v vas Drbetince. Pred domačijo, ki je bila s soncem obsijana, nas je pričakal gospodar z dobrodoščilo (aperitivom in orehi), ob njem pa je veselo raztegoval svoj meh mladi harmonikar, ki je tudi lepo pel. Igral in pel nam je celo popoldne in večer.

Gospodinja je prinesla več vrst vina. Poskušali smo jih in se odločili za pravo, takoj za tem pa nam je postregla z zelo dobro bučno in govejo juho z zelookusnimi mesnimi cmoki. Že med strežbo je harmonikar tako lepo zaigral in zapel, da so nekatere zasrbele pete, in so zaplesali. Glavna jed je bila pečenka in pečen domač piščanec z mlinci, rdečim zeljem in praženim krompirjem, poleg pa mešana solata. Jed je bila za večino zelookusna, za posamezne »poznavalce« pa bi bila lahko pečenka nekoliko bolj sočna. Kakorkoli, gospodinja se ni izneverila, saj je gospodar k mizam prinesel še dodatno meso in kdor je želel, ga je lahko vzel. Ob glasbi in plesu so ure hitro minevale. Gospodar je prišel s petrolejko in nas popeljal do kleti, kjer je že stala miza, obložena z domačimi dobrotami (narezane klobase, zaseka, ocvirki, pečena rebrca, domač kruh, potica). Na mizi so bili tudi kozarci, v steni kleti pa sodčki, pod katerimi je bilo zapisano, katere vrste kapljica je v njih, in vsak sam je po mili volji neomejeno lahko pokušal.

Harmonikar je neumorno vlekel svoj meh in pel, tudi mi smo zapeli z njim, klet pa je bila dovolj velika tudi za ples. Dočakali smo »fajmoštra«, ki je prevzel vajeti, in kmalu se je ob njegovem krščevanju mošta, ki se je spreminjal v vino, razlegel smeh. Petje, ples in veselje je nato trajalo še do 20. ure, ko nas je gospodar s harmoniko pospremil na avtobus, ta pa nas je varno pripeljal domov.

Ocena tokratnega martinovanja je bila pri večini »odlično«, veliko jih je bilo tako navdušenih, da so v znak zahvale za lep dan organizatorju pošiljali elektronska sporočila, naj s takimi izleti še nadaljujemo. Martinovanje pa je žal samo enkrat na leto! ●

Zoran Rink

Miklavž v vrtcu

Letos smo bili otroci in vzgojitelji v vrtcu Trzin res pridni, saj nas je 4. decembra obiskal Miklavž in nas razveselil s kupom čudovitih knjig. Otroci so ga komaj čakali in ga odprtih ust poslušali, ko jim je razlagal o svojih decembrskih dogodivščinah. V zahvalo so mu zapeli nekaj pesmi, ki so jih vadili posebej zanj.

Letos bomo imeli kar dvojno srečo, saj nas bo kmalu obiskal tudi dekel Mraz. Smo že v pričakovanju! ●

Romana Uršič

Foto: Arhiv vrtca Trzin

Bradati mož s škofovsko kapo in palico je obdaril vse pridne otroke

Na že znanem prizorišču med bloki so Miklavževi pomočniki in predvsem pomočnice v neprijaznem meglenem dopoldnevu postavljali stojnice in oder, vse ovili v belo kopreno, ki naj bi ponazarjala sneg, ki letos s svojim belim kožuhom precej zamuja. Na drevesih so viseli praznični okraski in na stojnicah žarele raznobarne lučke. Pa ni bila nobena skrivnost, kaj se v zgodnjem jutru dogaja, vrtčevski otroci so namreč dobili Miklavževa vabila prav za ta dan, prijazen mož pa je tudi vse druge vabil z rumenimi plakati. Že dopoldne so stojničarji obiskovalcem ponujali na ogled in v nakup svoje izdelke, primerne prav za ta čas. Temperatura sicer ni bila zelo nizka, sta pa megla in veter grizla do kosti. Pri točilnici sredi prizorišča je bilo možno kaj prigrizniti, popiti čajček ali pa še kaj bolj konkretnega, vse samo proti prehladu in za zdravje.

Foto: Zinka Kosmač

Miklavževa tržnica je bila ob napovedani uri tudi uradno odprta, ko je iz planin prišla na oder teta Pehta in prve otroke, ki se niso ustrašili neprijaznega dopoldneva, popeljala s pravljico s skrivnosti življenja v gozdu, prijateljevanja s ptički, nabiranja zelišč, iz katerih je skuhal čajček in jim ga postregla. Čez čas je pokukalo nekaj sončnih žarkov, z nastopom pa je poslušalce ogrela tudi skupina mladih glasbenikov The Eccentrics iz zavoda Gradimo prijateljstvo. Nato je harmonikar Žiga raztegnil svoj meh in zvoki harmonike so preplavili tržnico. Dopoldan se je že krepko prevesil v popoldan in mladi učenci Glasbene šole Lartko so nas razveselili s svojim kratkim in pestrim nastopom. Ker so vedno pripravljene sodelovati in obogatiti prireditve turističnega društva, naj jim dobri decembrski možje prinesejo tudi v prihodnje velik koš uspehov.

Ob prvem mraku je ploščad še dodatno oživila z mlajšimi otroki, ki so pripeljali svoje starše na prihod prvega od treh dobrih decembrskih mož. Marsikateri malček je premišljeval, ali je bil dovolj pridni, je ubogal mamico in očka pa bratca in sestrico, babico in dedka in seve-

da tudi učiteljico, da bo dobil darilce od bradatega moža s škofovsko kapo in palico. Medved Jaka iz Gledališke skupine Sonček se je odločil, da ob pomoči gozdnih prijateljev otrokom pove zgodbo, nato pa so skupaj z zbranimi malčki priklicali Miklavža. Otročički so stiskali peščice, strmeli z velikimi očki v belo kočijo, ki sta jo vlekla bel in črn konj, na njej pa je sedel prvi od treh decembrskih dobrih mož, sveti Miklavž. Spremljali so ga črni parklji z rdečimi obrazi in rožljali z verigami, bolj prijazni pa so bili beli angelčki, ki so dajali tudi bombončke. In potem je stari, utrujeni mož sedel na prestol ob zakurjenem kaminu, si malo pogrel premrle in revmatične kosti in začel z osrednjo nalogo tega večera, podeljevanjem darilc, ki jih je tudi letos v veseljem sponzorirala Občina Trzin. Pogumni otroci so od Miklavža prevzemali vrečke dobrot in se za spomin na otroštvo tudi slikali. Polni vtisov so ta večer pri sebi sklenili, da bodo prihodnje leto še bolj pridni, kajti Miklavž ima v debeli knjigi zapisane vse vesele dogodivščine in drobne vragolije. Na veselje vseh je letos postavil palice v kot, otroci pa morajo vendarle vse leto paziti, da ne bo drugo leto prinesel s seboj kakšno šibo in jo mogoče celo podelil. ●

Dunja Špental

Zahvala sodelavcem na Miklavževem sejmu in miklavževanju

Pohvaliti moramo številne prostovoljce – člane TD Kanja Trzin in tudi nečlane, ki so v tako velikem številu pomagali pri pakiranju daril, okrasitvi ploščadi, postavljanju in pospravljanju prizorišča, gospodinje, ki so spekle slastne potice, Marka Žižka in Marjana Habata, ki sta poskrbela za stojnice.

Posebna zahvala pa velja tudi sponzorjem:

Kmetija Moškrič, Picerija Olivija, Homan Ltd, Frutas, d. o. o., Plastiki Repovž.

In ker današnji Miklavž ne more brez pokrovitelja, je tudi letos to prijetno nalogo z veseljem prevzela naša Občina Trzin.

Foto: Zinka Kosmač

Knjižnični praznični utrinki

Naša knjižničarka Zdenka Kopač rada preseneča otroke in pričara iskricе veselja v njihovih očeh. Zato jim je konec novembra pripravila kar dve presenečenji. Najbolj živahno je bilo 25. novembra, ko je postala pravljíčna soba CIH-a skorajda premajhna za številne živahne malčke, ki so prišli s pomočjo staršev ustvarjat adventne venčke. Tam jih je pričakala pravljíčarka Mili Radmelič, ki je pripravila veliko okrasnega materiala iz narave. Okroglo osnovo, spleteno iz vej vinske trte, so lahko ovili s posušenimi grozdnimi peclji ali raznovrstnim okrasnim zelenjem. Tako ovit venček so okrasili s storži, mareličnimi peškami ali orehovimi lupinami, posutimi z zlatim prahom. Nastajali so čudoviti praznični adventni venčki, ki so jih otroci ponosno odnesli domov. Še štiri adventne sveče in venček je postal populon.

Zadnji dan novembra so otroci do zadnjega kotička napolnili dvorano Marjance Ručigaj, kjer so nestrpno čakali na predstavo Gledališča Pravljíčarna – Snežkina skrita želja. Tokrat je pravljíčarka Renata našim malčkom pričarala zasneženo praznično vas. Sredi vasi so vaški otroci postavili snežno deklico. Imenovali so jo Snežka. Čez dan je bila čisto navaden snežak, ponoči pa je oživila. Neke noči je našla v kupu snega pisma za Božička, podnevi pa je videla žalostne vaščane, ki zaradi debele snežne odeje niso mogli v gozd po božične smrečice. To je Snežko spodbudilo, da se je odločila rešiti božič. Noč njenega odhoda pa je bila temna in oblačna. S pomočjo vztrajnih otrok ji je uspelo oblake razpihati, odpravila se je na pot in srečno oddala pisma. Ob vrnitvi je sredi vasi odkrila smrečico in jo okrasila. Na božični večer je smrečica zažarela v prazničnih lučeh in pričarala veselje na obraze vaščanov, in tudi Snežki se je takrat uresničila njena skrita želja.

Zdenka pa ni poskrbela le za najmlajše, tudi na druge ni pozabila. Na prvi decembrski dan je organizirala delavnico Vodena šola spomina. V zgodnjem popoldanskem času so v knjižnici pod vodstvom Nine Živkovič pretežno starejši udeleženci po uvodnih vajah uro in pol z raznovrstnimi lažjimi in težjimi miselnimi nalogami pridno »trenirali« možgane. Nad vajami, vadiateljico in nekaterimi izredno duhovitimi rešitvami so bili tako navdušeni, da so si zaželeli še več podobnih delavnic. ●

Tanja Jankovič

Foto: Tanja Jankovič

Pravljíčne hiške in novoletne voščilnice

DPM Trzin je v sodelovanju z Osnovno šolo Trzin pripravilo v novembru dve ustvarjalni delavnici pod vodstvom Brede Podbevšek. Na prvi, ki je bila 16. novembra, je nekaj mlajših otrok s pomočjo mamic izdelovalo pravljíčne hišice iz gline. Upokojena učiteljica, ki že vrsto let likovno ustvarja, je otrokom razložila postopek izdelave, in ko so dobili še glino, so začeli ustvarjati. Zavzeto so izdelovali strešnike, okna, vrata, ograjo in jih lepili na pripravljeno glineno osnovo za hiško. Nastale so prave male otroške umetnine, ki so počakale na pečenje v šolski »pekarni« glinenih izdelkov. Slikarka nam je razložila, da je pečenje pri izjemno visoki temperaturi potrebno zaradi obstojnosti izdelka.

Na drugi delavnici, ki jo je zadnji dan novembra obiskalo več otrok, tudi nekaj starejših, so izdelovali novoletne voščilnice. Iz ovojnega papirja, na katerem so bili raznovrstni praznični motivi, so izrezovali smrečice, jelenčke, snežinke, praznične hišice, snežake in jih lepili na voščilnico. Mlajšim so pomagale njihove mamice, starejši pa so pustili domišljiji prosto pot. Njihovi izdelki so bili prav umetniški. Vse, kar so ustvarili, so otroci lahko odnesli domov. ●

Tanja Jankovič

Foto: Tanja Jankovič

Pestro novembrsko dogajanje v šoli

Foto: Arhiv OŠ Trzin

Plaketa za najbolje leto poročilo

Osnovna šola Trzin se je letos prijavila na tekmovanje za najbolje leto poročilo, ki ga že 16 let organizira Poslovna akademija Finance. V kategoriji drugih organizacij je petčlansko strokovno žirijo najbolj prepričalo leto poročilo naše šole in se tako pridružilo skupini letošnjih zmagovalcev - podjetju Krka, zavarovalnici Tilia in Mercatorju IP. Ravnateljica

Helena Mazi Golob je zelo ponosna na plaketo: »To je rezultat našega skupnega dela in dolgoletnih izboljšav na področju pisanja letnega poročila, tako poslovnega dela, ki ga pripravim jaz, kot tudi finančnega dela, ki ga pripravi računovodkinja Milena Šraj. Predvsem pa sem vesela vseh povratnih informacij in priporočil strokovnjakov, ki so naše leto poročilo ocenjevali, o tem, kako lahko v prihodnje poročanje še izboljšamo.«

Bralna torba za prvošolčke

Prvošolčki so se po jesenskih počitnicah razveselili bralne torbe, ki bo obiskala prav vsakega od njih. V sebi skriva nekaj skrbno izbranih knjig za otroke in starše, ki jih je pripravila šolska knjižničarka Melita Rus. Otroci bodo lahko skupaj s starši en teden odkrivali čarobno pisano besedo in si tudi tako krajšali dolge zimske večere.

Umetniško-ustvarjalni tabor v Planici

Nekaj učencev petega, šestega in sedmega razreda, ki radi ustvarjajo, se je 6. novembra z mentoricami Vesno Rakef, Marjo Gerbec in Marjano Anžič Galjot odpravilo na umetniško-ustvarjalni tabor v Planico. Tam so v idiličnem okolju alpskih vršacev tri dni likovno ustvarjali in pesnili o domovini in prijateljstvu. Svoje izdelke so prvi teden decembra v večnamenskem prostoru Knjižnice Domžale tudi razstavili. Na »Ta veseli dan kulture«, 3. decembra, pa so na literarnem večeru, posvečenem rojstvu našega največjega pesnika Franceta Prešerna, predstavili še svoje pesnitve.

Foto: Tanja Jankovič

Zbiralna akcija starega papirja

Drugi teden novembra so v šoli zbirali star papir. Otroci so ga zbrali skoraj 14 ton, veliko več kot v prejšnjih jesenskih akcijah. Najbolj so se potrudili najstarejši učenci iz 9.a, za njimi so bili najmlajši iz 1.a, tretji najuspešnejši pa so bili učenci 4.b. Polovico tako zbranih sredstev so namenili v šolski sklad, drugo polovico pa razdelili med oddelke.

Foto: Tanja Jankovič

Tradicionalni slovenski zajtrk

20. novembra, na dan slovenske hrane, je v šoli in vrtcu zadišalo po tradicionalnem slovenskem zajtrku. Razveselili so se kruha z maslom in medom, skodelice domačega mleka ter slastnega jabolka, vse plod slovenskih proizvajalcev. Po zajtrku, ki je bil dodatek malici, so se učenci eno uro pogovarjali z učiteljicami o pomenu zajtrka, prednostih lokalno pridelane hrane, pomenu domačega kmetijstva in čebelarstva ter nasploh o zdravem načinu življenja. Tudi malčkom v vrtcu se je veliko dogajalo, vsaki skupini drugače, to je prilagojeno njihovi starosti: okušali so različne vrste medu, risali čebele in panjske končnice, spoznavali, kako nastanejo med, maslo in kruh ter se pogovarjali o pomenu zajtrka in zdrave hrane.

Planetarij v telovadnici

Osnovnošolci so prvega decembra preživeli pester naravoslovni dan, ki je bil posvečen astronomiji. Organizirala ga je učiteljica Jana Klopčič s pomočjo ljubiteljskih astronomov iz Krškega. Učenci so se na različnih delavnicah učili uporabljati zvezdno karto in izračunati razdalje v vesolju. Izdelovali so vodne rakete iz plasten, ki so jih na šolskem igrišču tudi preizkusili. Le pri opazovanju sonca jim je ponagajalo slabo vreme. Najbolj pa jih je presenetil ogromen planetarij, ki je zrasel v šolski telovadnici. V njem so navdušeni osmošolci in učenci, ki obiskujejo izbirni predmet Sonce, Luna, Zemlja potovali po našem osončju in opazovali planete, meglice, galaksije, lunine in sončne mrke ter druge skrivnostne pojave v vesolju. ●

Tanja Jankovič

Planetarij

Foto: Jana Klopčič

Foto: Zmago Knuplež-ZMAK

Dobrodelni koncert DPM in OŠ Trzin: Nekoga moraš imeti rad

V mesecu decembru se po navadi srca tajajo in mnogo je dobrih dejanj in želja. Osmega decembra je bil v trzinski osnovni šoli dobrodelni božično-novoletni koncert. Vsi nastopajoči so se potrudili za našo trzinsko deklino Tijo, ki bi morala obiskovati drugi razred OŠ, pa ne more, ker je preveč bolna. Zato so gledalci darovali znesek, ki so ga lahko, da bi Tijinim staršem pomagali pri zdravljenju v tujini, ki pa je izredno drago in samoplačniško. Pri nas je že tako, da nekaterim ni težko grabiti denar na račun ljudi in jih osiromašiti, medtem ko večina nima tako malo, da ne bi mogla vsaj nekaj odstopiti pomoči potrebnim. In tako je bilo ta torek v šoli. Dobre besede in dejanja so ustvarila tako vzdušje, da se je milo storilo vsakemu človeku z dobrim srcem in dobrimi mislimi.

Za vsakogar mora obstajati nekdo, kateremu lahko zaupa tiste težave, ki bi jih najrajši zbrisal iz glave, ki ga razume in posluša in mu lahko pove tudi to, kar ni lahko povedati, ko mu je zmrznjena duša in mu je v srcu slabo.

Tako je napisal Andrej Rozman Roza, učenci pa so dodali:

Človek, si videl lepoto narave v drobni snežinki na svoji dlani, si spoznal veličino človeka v tem, da se zna upreti blišču sveta, si čutil ljubezen, ko si del sebe podaril bližnjemu, si v prazničnem vrvežu zaslišal glas, ki te je vabil na pot iskanja dobrote? In če bi srečo lahko podaril s stiskom roke ali besedico srečno, potem bi je bilo v izobilju v sleherni hiši in srcu. Kar lahko podariš drugemu, je iskrena želja, da srečo najde še na tako strmih poteh življenja. In če jo lahko uzreš v utrinku zvezde na nebu ali v nasmehu, ki ti ga poklonijo bližnji, **POTEM SI ŽE SEDAJ SREČEN ČLOVEK!**

Vendar pa Tiji in še marsikomu vse to ne pomaga, zato so združili moči učenci OŠ Trzin in Društvo prijateljev mladine in priredili izvrstno predstavo,

v kateri so nastopali pevski zbori otrok iz vrtca in šole, Pevski zbor upokojencev Žerjavčki, plesalca športnega plesa iz Plesne šole Urška, plesalke baleta iz Baletne šole Balerina iz Mengša, pevki OŠ, glasbeniki Glasbene šole Lartko, harmonikarji Glasbene šole Roberta Stoparja. Na koncu prireditve so sodelovale vse generacije, saj so nastopili vsi pevski zbori skupaj. Lepo je prisotne nagovorila ravnateljica OŠ Trzin Helena Mazi Golob in dejala, da se marsikdaj sploh ne zavedamo, da imamo nečesa preveč, vendar to, da imamo nečesa preveč, ni narobe, lepo pa je, da se spomnimo tudi pomoči potrebnih. Spored sta odlično povezovala učenca Nina Dimc in Klemen Končan. Med gledalci je bil tudi župan Trzina Peter Ložar. Lepo je bilo na ta dan, v torek, osmega decembra biti Trzinec.

Če želi še kdo pomagati deklici Tiji do čimprejšnjega ozdravljenja, lahko odda prostovoljne prispevke v OŠ Trzin. Zaželimo deklici Tiji uspešno zdravljenje in ozdravitev, da bo tudi ona lahko šla v šolo med vrstnike in se veselila življenja skupaj z njimi in svojimi starši.

Na koncu bi rekel, da je to najlepša želja za praznike in leto, ki prihaja. Srečno. ● **Zmago Knuplež-ZMAK**

Pridobitve na balinišču in turnir v balinanju

Balinarji in balinarke so ugotovili, da je čas za posodobitev prostora v paviljonu, ki stoji v športnem parku. Tam imajo balinarji spravljene svoje rekvizite in kavni aparat.

Član DU Žerjavčki Ivan Solce je podaril omaro, ki so jo namestili v paviljon v športnem parku, podjetnik in inovator Tomaž Pevc pa je vanjo vgradil police in namestil ključavnico. Izdelal je tudi mizico po meri za namestitve v skupno sobo društev. Soba je zdaj do zadnjega kotička zapolnjena. Ivanu in Tomažu se člani DU Žerjavčki Trzin za darilo in prostovoljno delo najlepše zahvaljujejo.

Da pa ne bi samo delali in trenirali balinanje, so se odločili, da se na turnirju preizkusijo, kdo je boljši in kdo bo na tekmah v ligi upokojencev Gorenjske zastopal naše društvo.

16. novembra 2015 so v lepem sončnem vremenu organizirali turnir v balinanju. Udeležilo se ga je šest tekmovalcev, gledalcev pa je bilo še trikrat več. Med gledalkami so bile tudi navdušenke, ki so se ogrele za balinanje, in že najavile, da v naslednjem letu moški lahko računajo z močno konkurenco. Kavni avtomat v paviljonu je kupal kavice, ki so bile postrežene z mlekom ali brez.

Turnir so začeli tekmovalci iz vzhodnega in zahodnega Trzina. Boj je bil srdit, saj so igralci pokazali izredno natančnost v bližanju. Prvi so slavili zahodni balinarji, zmaga druge tekme pa je pripadla vzhodu. Balinarji smo se dogovorili, da zaradi bližajočega se slabega vremena preverimo možnost balinanja na kakšnem pokritem balinišču v soseščini, da ostanemo v kondiciji za pomladanska tekmovanja. Franc Mušič, strelec z zračnim orožjem, pa je dejal: »Če se dogaja, naj se pa dogaja,« in rezerviral strelišče. Tako lahko člani Društva upokojencev Žerjavčki Trzin vsak petek ob 16. uri pridejo in streljajo z zračno puško. Tudi tako se lahko pripravljajo balinarji, saj se vadi koncentracija, mirna roka in ostro oko, kar je pomembno za oba športa. ●

Zoran Rink

Praznik Avsenikove glasbe pri Šuštarjevih

Glasba ima čarobno moč. Ob otožnih zvokih glasbe nas prevzema žalost, prav nasprotno pa se nam ob veselih pesmih smeje kar samo od sebe. Slavko Avsenik je bil vele mojster vesele glasbe, veselih napevov, občudovali so ga širom po svetu. Poleg veselja pa Avsenikove pesmi z opisovanjem lepot slovenskih krajev budijo tudi ljubezen do domovine.

Kdor pozna Francija Kurenta starejšega –Šuštarjevega Francija, pozna tudi njegovo predanost Avsenikovi glasbi. Francijeva dolgoletna želja, da bi imeli pri njih doma, pri Šuštarjevih, veliko glasbeno prireditev z Avsenikovo glasbo, se je Franciju uresničila v nedeljo, 22. novembra. S predsednikom Mengeške godbe Gašperjem Skokom sta se dogovorila za nastop Mengeške godbe z gosti pri njih doma v počastitev spomina na rojstni dan Slavka Avsenika (26. novembra).

Prireditve je s klenim glasom vodil Franc Pestotnik – Podokničar. Imeli smo tudi imenitnega govornika, pisatelja Ivana Sivca, ki nas je z smetniško besedo popeljal po ustvarjalni poti Slavka Avsenika. Ivan Sivec nam je med drugim povedal, da si ne moremo predstavljati, kako velike glasbene uspehe je doživljal Ansambel bratov Avsenik v tujini. Nekoč so imeli v Nemčiji istočasno koncert Avseniki in Rolling Stonsi. In kje je bilo več obiskovalcev? Na Avsenikih!

Poleg Mengeške godbe, ki slovi kot ena najboljših v Sloveniji, sta nastopila tudi narodno-zabavna ansambla Mladi Stoparji in Slovenski muzikantje, s svojimi glasovi pa so nas razvajali pevci Jože Šarc, Darja Kosec, Beti Stopar in Primož Kosec. Izvrstna glasba in odlični glasovi pevcev so nas ponesli v čas največjih uspehov Ansambla bratov Avsenik.

Seveda je tudi Šuštarjev Franci pristavil svoj piskrček ob izredni glasbeni prireditvi pri njih doma. Kot dober govornik je povedal nekaj prigod o svojih srečanjih s Slavkom Avsenikom. Potem pa je odpel svojo avtorsko pesem Kaj pa je to za ena kelnarca.

Še nekaj besed o Francijevi navezanosti na Avsenike. Franci je že v mladih letih pridno kupoval Avsenikove ploščice, takoj ko so izšle. Z leti se jih je nabral izdaten kupček, poleg gramofona je bila to verjetno ena njegovih največjih dragocenosti. Za te dragocenosti pa kar ni mogel najti v hiši primerne mesta. Franci pa ne bi bil Franci, če ne bi za svojo ljubezen do Avsenikov zgradil na domačem vrtu vikend hišico, da bi v njej lahko hranil in predvajal Avsenikovo glasbo. Pod napušč na sprednji strani vikenda je montiral dva zvočnika.

Ob nedeljskih dopoldnevih nas je večkrat presenetil. Med hišami so nenadoma zaplavali veseli zvoki Avsenikovih melodij in napevov, nas prijetno zmotili pri naših opravilih in priklicali nasmehe na naše obraze. Franci je včasih svoje navdušenje pospremil še z veselim vriskom. Francijev namen je bil dosežen. Za nekaj trenutkov nam je pokazal vedrejšo plat življenja, pa tudi veselje je slajše, če ga delimo z drugimi. V tistih časih se je Francija prijel vzdevek Avsenik.

Glasbo je seveda bolje poslušati, kot pa govoriti o njej. Kmalu bomo spet imeli priložnost poslušati izjemno Mengeško godbo na tradicionalnem prednovoletnem koncertu v Mengšu. Mengeška godba nas vedno znova preseneča in nas navdušuje, verjetno imajo spet kaj novega za bregom. ●

Peter Kralj

Memorial Alojzija Jagodica

Šahovsko društvo Mengeš - Trzin je organiziralo Memorial Alojzija Jagodica. Turnir so izvedli v prostorih Kmečkega turizma Blaž na Dobenu v soboto, 21. novembra 2015. Igrali so po pravilih FIDE z dodatkom za pospešeni šah, 7 kol po švicarskem sistemu, dirgirana varianta po ratingu. Odprtje turnirja je bilo ob devetih v dvorani, kjer so tekmovali. Pred začetkom turnirja so objavili turnirski pravilnik na oglasni deski. Vseh 29 igralcev in igralke je potrdilo pravilnik z nastopom. Igralni čas je bil 15 minut na igralca oziroma igralko. Razpon igralcev po letih je od letnika 1936-2010, kar pomeni, da so se odvile zelo zanimive igre.

Zaključek tekmovanja po zadnjem kolu je potekal v znamenju razdelitev pokalov, medalj, diplom, zlatih figur, čokolad in sponzorskih daril. Zahvaliti se moramo Zavarovalnici Triglav, ki nas je ponovno razveselila s sponzorskim materialom. Vsi igralci so dobili pripomoček za čiščenje avtomobila, kar je v tem letnem času res praktično darilo. Zahvaljujemo se tudi Bearlitzu, d. o. o., Modremu valu, d. o. o., Eurokontaktu, d. o. o., Arpi, d. o. o., Petru Zebcu, s. p., Zelenemu valu Štruklec, k. d., Veneticomu, d. d., Slaščičarni Flere Mengeš in občinama Mengeš in Trzin.

Najboljši so se razveselili kovine. Zlati pokal je osvojil Dušan Čepon, srebrnega je dobil Jože Skok in tretji pokal je pripadal Borisu Skoku. Podelili smo pokal najbolje uvrščeni šahistki, ki ga je osvojila Klara Vidmar z osmim mestom, pokal za najbolje uvrščeno vateranko je dobila Pavla Košir, ki se je uvrstila na deveto mesto. Pokal za najboljšega domačina je pripadal Marjanu Ocepku. Razdelili smo tudi medalje za najbolj uvrščene osnovnošolce, najbolj uvrščeni Domen Tisaj, ki je sicer v skupnem seštevku osvojil zelo visoko sedmo mesto, je poleg vseh nagrad prejel tudi pokal za najboljšega osnovnošolca. Drugo mesto je pripadlo Janu Ocepku, ki je dosegel dvanajsto mesto. Tretje mesto je pripadlo Jerneju Zidarju, nato so sledili še drugi osnovnošolci.

Po objavi rezultatov in razdelitvi nagrad je sledilo zelo okusno kosilo, za kar se zahvaljujemo Kmečkemu turizmu Blaž, ki nam je posodil tudi prostor.

Vsem igralcem se zahvaljujemo za udeležbo, veselimo pa se ponovnih podobnih dogodkov. ●

Simona Pirc Jenko

Šah: Zadnje poteze

V minulem mesecu smo končali obe ligaški tekmovanji, ki sta bili poglaviti del naše jesenske dejavnosti. V biseru Gorenjske, točneje v prostorih hotela Park na Bledu, smo v dveh dneh odigrali zadnja tri kola Druge državne šahovske lige – zahodna skupina. Ob prekrasnem vremenu, ki je vabilo v naravo, smo šahisti svoj prosti čas namenili spopadom na črno-belih poljih. V pričakovanju nadaljevanja uspešnega nastopa po prvem delu lige smo optimistično vstopili v nove dvoboje. Najprej smo dosegli lepo zmago v nastopu proti ekipi ŠK Dolenjske Toplice. Popoldne istega dne smo zabeležili pričakovan, a časten poraz proti takrat vodeči ekipi iz Ilirske Bistrice, in pred zadnjim kolom se nam je nasmihala visoka uvrstitev, na katero pred nastopi sploh nismo upali. Toda naslednji dan nas je doletela »črna« nedelja in po vodi so splavali vsi upi. Za nasprotnika smo imeli mlado, skoraj bi rekel »pionirsko« ekipo iz Komende, ki je dotlej zbrala le 4,5 točke. Verjetno zaradi prelahkotnega pristopa smo bili kaznovani s porazom 2 : 4 in tako smo v končni uvrstitvi namesto na četrtem pristali šele na šestem mestu. Vseeno pa naj mi bo dovoljeno zapisati še stavek pohvalnih besed. Trzinci smo v tej konkurenci brez svojih dveh mojstrskih kandidatov zbrali skupaj 18 točk in znova potrdili, da si zaslužimo uvrstitev v ta rang tekmovanja. Ob koncu moram navesti še delež posameznikov k našemu končnemu seštevku: Nesib Jukan je na prvi deski prispeval 2 točki iz sedmih partij, Stane Rijavec 0,5 (4), Igor Rojs 2,5 (6), Borut Bajec 4 (7), Andrej Grum 2,5 (5), Gregor Banfi 2 (3), Vladimir Markič 0,5 (1), Kostja Konvalinka 2,5 (5) in Slavko Mlakar 1,5 točke v dveh partijah. Turnirska lestvica je bila ob zaključku sledeča:

1. ŠK LJUBLJANA	31,5	5. ŠD RADOVLJICA	18,5
2. ŠD POSOČJE	31,5	6. ŠK TRZIN	18
3. ŠK RIMEX IL.BISTRICA	27,5	7. ŠK LOŠKA DOLINA	13
4. ŠK DOLENJSKE TOPLICE	19,5	8. ŠK KOMENDA 2	8,5

Zaključili smo tudi tekmovanje v Osrednji slovenski ligi, kjer smo nastopali vse od meseca septembra. Ekipa BUSCOTRADE je v osmih kolih super lige zbrala le skromnih 9 točk in temu primerna je bila tudi uvrstitev, saj je prehitela le eno moštvo. Dosti bolje je nastopila druga trzinska ekipa DOM-IN Agencija za nepremičnine, ki si je z osvojenimi 17,5 točkami v prvi ligi priigrala četrto mesto. V ekipi so bili za doseženi točkovni zbir nagajeni z bronastimi kolajnami, Kostja Konvalinka za nastope na tretji deski, Slavko Mlakar na četrti deski in Sašo Valentin Jančigaj kot rezerva. Poglejmo še obe končni tabeli:

SUPER LIGA		PRVA LIGA	
1. ŠK IG	22	1. ŠD PODPEČ	22,5
2. ŠD VRHNIKA	21,5	2. KLINIČNI CENTER 2	20,5
3. ŠS BOR DOB	19,5	3. DU KAMNIK	19
4. KLINIČNI CENTER	19	4. DOM-IN Agencija	17,5
5. ŠS TOMO ZUPAN KRANJ	16,5	5. ŠS ŠD LOKA pri MENGŠU	17
6. ŠK KOMENDA POPOTNIK	15,5	6. ŠK KOMENDA SUMA	16
7. ŠK VIŠNJA GORA – STIČNA	14	7. ZELENCI LPP	15,5
8. ŠK TRZIN – BUSCOTRADE	9	8. ŠS BOR DOB	14
9. ŠK KOMENDA POGI	7	9. ŠD MENGEŠ-TRZIN	2

● **Andrej Grum**

Foto: Miro Štebe

Posebnost riževih polj je njihova zelena barva in poseben način gojenja riža na terasah.

Mirova Indonezija – dežela nešteti obrazov in vonjav

Kako opisati doživetja prekaljenega popotniškega mačka s skupnim imenovalcem? Slišane in videne je bilo na prvi decembrski večer v dvorani Marjance Ručigaj toliko, da si je gotovo vsak od okrog štiridesetih obiskovalcev ustvaril drugačno sliko o daljni Indoneziji. Turistično društvo Kanja in Planinsko društvo Onger sta povabila v goste Mira Štebeta, ki nas je v poldrugi uri popeljal po deželi nešteti obrazov in vonjav.

Pod vtisom predavanja o državi, ki je v obliki polmeseca raztresena med številne otoke med Avstralijo in Oceanijo in tako že od nekdaj predstavlja naraven most med številnimi kulturnimi vplivi, se prav težko odločim, kaj me je najbolj prevzelo, in za tale kratki zapis je premalo prostora, da bi vsemu odmerila enako težo.

Popotnik Miro nas je popeljal skozi zgodovino naseljevanja, zaradi katere tudi lažje razumemo preplet prek 300 etničnih skupin ter primitivna in sodobna verovanja. H kulturni raznolikosti prispevata na eni strani hinduizem in budizem (bogastvo templjev bi lahko merili le v presežnikih), po drugi strani pa sta – s prihodom arabskih in evropskih trgovcev – v Indonezijo korenito posegli tudi islamska in krščanska vera. Zanimivo je, da je danes Indonezija pravzaprav največja muslimanska država na svetu.

Ponaša pa se s kar nekaj drugimi presežki: od 18.000 otokov v tako imenovanem ognjenem polobročju jih je naseljenih 6000, vendar pa je kar devet desetih prebivalstva zgoščenega le na petih otokih. Med njimi je Java celo najbolj naseljen otok na svetu. Z 250 milijoni prebivalcev je Indonezija po njihovem številu četrta država na svetu, po velikosti pa se zavihti na petnajsto mesto. V dolžino meri kar 5000 kilometrov.

Lahko si predstavljamo, da v Indoneziji potovalnih izzivov pa tudi odmknjenosti in odklopa od vsakdanjosti nikoli ne zmanjka. Mirovo potovanje s slovensko agencijo Shappa je zanimiv prerez skozi otoke začimb, dišav in drugih eksotičnih »substanc«, deželo vulkanov in templjev, rajskih plaž (izstopajo tiste na otoku Lombok), divjih plemen (otok Flores je res nekaj posebnega), pa pretežno žensk z živo rdečimi ustnicami in zobmi, ki žvečijo betel, ter živih zmajev, predvsem pa barv. Njihovo razkošje je ujel v fotografski aparat na cvetju v naravi, na tržnicah, v okrasju deklet ob tradicionalnih obredih ... Zdi se, da v primerjavi z živo pisanim podmorskim svetom in čudovitimi peščenimi plažami odmeri Miro posebno pozornost »seksi« (vzrok temu so turistke, ki se oblečejo v kopalke) slapovom, do katerih se je potrebno prebiti skozi džunglo.

Otok Bali (edini indonezijski otok, ki ni muslimanski) ga je očaral s preta-

kanjem vode čez riževe terase, kjer je ujeto zelenilo v pajkovi mreži poljske razdelitve, izraznimi plesi, gongi in talkali, brbončice so se posladkale s sadno vitaminsko bombo (med sadeži izstopa nangka, ogromni zeleni sadež, ki skriva sladko rumeno meso), pa tudi z najdražjo kavo na svetu kopi luwak, ki jo izloča cibetovka, posebna vrsta azijske, mungu podobne mačke. Vodna boginja je našega popotnika zvalila v hindujski tempelj na jezeru Batur, sprehodil se je po širokih kalderah vulkanov, pa čeprav so se sprva vztrajno skrivali v megli. Na Javi ga je prevzela kulturna prestolnica Yogyakarta z izjemnimi starodavnimi hindujskimi in budističnimi svetišči na potresno aktivnem območju pod vznožjem vulkana Merapi. Šele izkopavanja Angležev v 19. stoletju so povrnili nekatere bisere iz pepelnatega oklepa.

Izvedeli smo za nekatere žgečkljive podrobnosti iz sultanovega življenja, se podučili o tradicionalnih obrteh, kot je izdelovanje batikov, indonezijskega ročnega načina vzorčenja tkanin z voskom, ter se popeljali skozi duhovno in versko doživetje glasbe. Pravo nasprotje kulturni prestolnici predstavlja izjemno gosto naseljeno glavno mesto Indonezije, skoraj devetmilijonska Džakarta, kjer sodobnost z mogočnimi stolpniciami trči ob tradicijo ribiških barak. Posledice hitre urbanizacije in dnevnih migracij pa so vidne tudi v gostem prometu; ne čudi, da se večina prevaža naokoli z motorji.

Tudi trije otočki Gili, ki so raj za potapljače ter lovilce sončnih zahodov na plažah iz belega koralnega peska, nas niso pustili hladne. Posebno zgodbo bi lahko namenili otoku Flores in zanimivim običajem hribovskih vaščanov, kjer se ženski in moški princip kažeta tudi v vaški arhitekturi, pokopani predniki pa prisostvujejo pomembnim odločitvam živih glavarjev. Nekaj prav posebnega so tri kraterska jezera, ki pripadajo vulkanu Kelimutu. Minerali so poskrbeli, da se vsako lesketa drugače, od turkiznega, rdečerjavega do zelenega odenka. Za konec potepanja je veliko obetal otok Komodo, kjer živijo največji kuščarji na svetu. Pravijo, da naj bi tu in na nekaj sosednjih manjših otokih živel kar 2500 varanov (ali ste vedeli, da so kanibali), toda Mirova skupina je naletela komajda na en sam, morda nastavljen primer, ki se za opazovalce ni kaj dosti menil.

Mirova Indonezija je spleta mavrični lok, na koncu katerega se skriva še marsikakšen zaklad, ki ga tokrat nismo uspeli izkopati. Popotovanj je za letos konec, že januarja pa bomo поблиže spoznali severovzhodni gorati predel Turčije, kamor se bomo podali vse od črnomske obale prek dolin s čajem in leskami, pa vse do snežnih vršacev in sušne notranjosti v okolici Erzuruma. ●

Nataša Pavšek

Mistični Bali: Izrazna plesalka

Z dna kaldere vulkana Bromo se dvigajo štirje manjši vulkanski stožci, visoki 300 do 400 m.

Kiparska razstava

V torek, 17. novembra, je Turistično društvo Kanja Trzin v avli CIH odprlo kiparsko razstavo Nataše Ilc, ki je trajala do 1. decembra.

V imenu Turističnega društva Kanja in Občine Trzin sem pozdravila vse navzoče in kratko predstavila avtorico. Nato sem predala besedo razstavljalci, ki je zbranim povedala nekaj besed o svojem ljubiteljskem kiparskem ustvarjanju z različnimi materiali in o izobraževanju pri akademski kiparki Evi Lenassi. Povedala je, da se poleg kiparstva ukvarja tudi z ljubiteljskim slikanjem in se izobražuje v likovnih delavnicah, ki jih preko Univerze za tretje življenjsko obdobje obiskuje v Ljubljani. Po predstavitvi se je Nataša Ilc zahvalila turističnemu društvu in Občini, da sta ji omogočila postavitev razstave in jo tudi uradno odprla. Navzoče je pozvala, da si razstavo ogledajo in povprašajo za morebitno razlago o razstavljenih predmetih. Odprtje razstave je s petjem ljudskih pesmi popestrila moška pevska skupina Kerlci in navdušila vse prisotne.

Avtorica je razstavljalala kipe, reliefne slike in ostale dekorativne izdelke, ki izžarevajo njeno ljubezen do ustvarjanja. Uresničevanje izvirnih zamisli in stremiljenje k zahtevnim kreativnim ciljem razkrivajo Natašine kiparsko izrazne talente. Jasne ustvarjalne misli ter čuteče roke

so ustvarile zanimive figurativne like, ki podkrepijo izraznost. Prav vse skulpture, slike in dekorativni predmeti imajo osebno pomenljivo sporočilnost. Natašini živahni temperament, ustvarjalna strast, delavnost in radovednost jo nenehno nagovarjajo, da s kiparjenjem in slikanjem zapolni svoj vsakdan. Za naslednje leto je obljubila razstavo svojih likovnih del v akrilni in akvarelni tehniki.

Poleg ljubiteljskega kiparstva in slikarstva se Nataša Ilc ukvarja s plesom pri folklorni skupini Cof in petjem pri ženski skupini Cintare.

Po ogledu razstave je sledilo prijetno druženje, ki se je ob sladkih in mesnih dobrotah in dobri kapljici zavleklo v pozen večer. Vmes so nam člani pevske skupine Kerlci in članice pevske skupine Cintare zapeli še venček slovenskih ljudskih pesmi in tako polepšali lep torkov večer. ●

Majda Šilar

Novice PGD Trzin

V preteklem mesecu se je zvrstilo kar nekaj dogodkov. 7. novembra so se štirje člani udeležili tekmovanja v Medolinu pri Puli na Hrvaškem. Tekmovanje je bilo organizirano za operativne gasilce. Razdeljeno je bilo na šest različnih lokacij. Imeli smo sestavljanje trodelnega napada, postavljanje zadrževalnikov okoli čolna zaradi razlitja goriva v morje, gašenje gorečega vozila in iznos ponesrečenca, postavitve napada iz hidrantnega omrežja, zbijanje tarče, iskanje in reševanje ponesrečenca iz jame ter nošenje vode z naprtnačo preko ovir. Cilj je bil, da ekipa čim prej napolni posodo. Sešteval se je skupni čas, v katerem je bila upoštevana vožnja ter postavljanje in pospravljanje za posamezno vajo. Na tekmovanju so naši fantje dosegli 9. mesto od 24 ekip. Do tretjega mesta jim je zmanjkala minuta.

14. novembra smo imeli operativne vaje, na katerih je sodelovalo 16 članov. Vaja je bila tehnično zahtevna, saj smo dvigovali kabino kamiona, jo stabilizirali, razrezali in rešili ponesrečeno osebo. Na vaji se je izkazalo, da bo v primeru večje nesreče primanjlovala opreme, zato bo potrebna predvsem iznajdljivost posredovalcev in njihovih vodij. Vaje smo imeli tudi 1. decembra. Pet članov se je pripravljalo na tečaj Nosilec izolirnega dihalnega aparata, ki poteka na lgu. Drugi smo popravljali cevi.

V društvu sta dva člana pridobila naziv strojnik, to sta Adam Oblak in Tim Mušič. Matic Pirc je na lgu opravil specializacijo za nosilca izolirnega dihalnega aparata. Delala pa je tudi naša mladina. Starejši pionirji so se pripravljali na pridobitev preventivne bronaste značke z nazivom Preprečujmo požare, ki jo bodo opravili v decembru. Mlajši so se učili osnov gorenja in gašenja, trenirali na poligonu tekmovalne discipline ter spoznavali gasilnike in njihove lastnosti delovanja. Krožek Mladi gasilec bomo nadaljevali 11. decembra.

Novembra smo imeli tri intervencije. 18. novembra je ob 15.03 prišlo do prometne nesreče na križišču za IOC Trzin. Kamion je pri zavijanju desno proti Ljubljani spregledal otroka na prehodu za pešce. Otroka so reševalci odpeljali na opazovanje v UKC Ljubljana. 28. novembra nas je občanka obvestila, da na začetku Bele ceste stojijo sodi, iz enega se izliva tekočina. Na kraju smo ugotovili, da je nekdo odložil odpadno jedilno olje. Madež se je razprostiral na približno 20 kvadratnih metrih, del olja pa je otekel v kanalizacijski jašek. Olje smo posuli z vpojnim sredstvom in ga potem odstranili. O dogodku smo obvestili vse pristojne institucije. 30. novembra smo ob 15.16 dobili poziv, da je na Jemčevi cesti prišlo do dimniškega požara. S termokamero smo določili žarišče požara, odkrili streho, odstranili tlečo izolacijo in les ter požar pogasili z vodo. Streho smo prekrili s folijo.

Z gasilskim pozdravom Na pomoč! ●

Dušan Kosirnik

Trzinski gasilci uspešno skozi leto 2015

Leto je naokoli, zato tudi mi analiziramo vtise, intervencije, se počasi pripravljamo na nove izzive in dogodke. Za nami je naporno, a uspešno leto, saj nam je uspelo izvesti skoraj vse zadolžitve in prireditve, ki smo jih načrtovali, na katere smo bili povabljeni kot gostje, soorganizatorji ali kot pomoč pri požarnem varovanju. Dolgo pričakovano vozilo GVC 24/50 je uspešno parkirano v garaži, za kar se posebej zahvaljujem občinski dotaciji, vsem podjetjem in še posebej vam – občanom. Gasilska veselica in Florjanova nedelja, delo z mladimi, vaje, izobraževanja, tečaji – vse to in še kaj je del našega vsakdanjika, vendar morate razumeti, da lahko pomagamo v okviru možnosti in predvsem prostega časa, ki pa ga je vedno premalo.

Posebej bi se zahvalil tistim članom našega društva, ki svoj prosti čas namenjajo delovanju naše organizacije in omogočajo, da skupaj skrbimo za varnost prebivalcev in obiskovalcev občine.

Ob koncu leta v imenu Prostovoljnega gasilskega društva Trzin vsem občankam in občanom občine Trzin želim vesel božič in srečno novo leto z mislimi:

Naj božič ljudi v miru strne
in srca z upanjem ogreje,
da se v novem letu razcvete,
kar človek dobrega zaseje.

**Prostovoljno gasilsko društvo Trzin in
predsednik Borut Kump**

Foto: Arhiv PGD Trzin

Foto: Tanja Janovič

Strelci so pripravljani na jubilejno Skirco

O dosežkih trzinskega strelskega društva in njegovih strelcev je bilo v Odsevih napisanega že veliko. Le kaj bi lahko še napisali? Marsikaj. Nekaj kar se vedno skriva v ozadju in je znano samo strelcem. S predsednico društva Andrejo Gorjup sem se pogovarjala v prostorih društva, nekaj njenih dragocenih izkušenj bom delila z vami.

Andreja Gorjup, strelka po duši, učiteljica po poklicu, mama dveh skorajda že odraslih deklet. Strelstvo je njen način življenja. Njen oče je že vrsto let strelec, v zgodnjih najstniških letih pa sta se navdušili nad streljanjem še obe s sestro in od tedaj sta zapisani strelstvu. Najbolj uživa, ko vodi druge, predvsem najstnike, jim pomaga, svetuje, jih spodbuja. Pravi, da ima kot učiteljica to že v krvi. Izjemno pomembno se ji zdi, da je šport zabava in ne prisila.

Že 20 let organizirate odmevno strelsko tekmovanje Skirco Borisa Paternosta.

Da, vedno v prvem ali drugem tednu januarja organiziramo dvodnevno tekmovanje. Prvi dan, v soboto, streljamo za pokal Trzina. Takrat imamo ekipno in posamezno tekmovanje za tekmovalce različnih starosti. V teniškem šotoru imamo kvalifikacije, v telovadnici šole pa finale, kjer se začnejo točke šteti od začetka. Že prvi dan teče osem finalnih obračunov. Drugi dan je na vrsti Skirca Borisa Paternosta, zdaj že jubilejna, 20. po vrsti. Takrat imamo za puško in pištolo le dve kategoriji – moški in ženske.

Ali načrtujete kakšne novosti, glede na to, da bo tekmovanje Skirca jubilejno?

Tokratno tekmovanje bomo razširili za en dan, še na petek, ki bo namenjen treningu. Če nam bo čas dopuščal, bomo izdelali tudi svoje medalje. Vključili bomo glasbo, tako kot prejšnjič. Po zaključku prvega dne tekmovanja načrtujemo tudi družabni dogodek in morda še kaj.

Kdaj se začnete pripravljati na organizacijo tako zahtevnega projekta?

Andreja se nasmehe: Takoj ko z enim zaključimo, začnemo z drugim. Preverimo, kaj bi bilo treba še izboljšati, dobimo nove ideje. Septembra določimo termin tekmovanja, se dogovorimo za najem prostorov in elektronskih tarč, poiščemo ugodna prenočišča in gostišča za tekmovalce in še kaj. Novembra objavimo razpis v dveh jezikih in ga pošljemo slovenskim društvom, evropskim zvezam ter evropski in mednarodni strelski organizaciji. Takrat mora biti skorajda vse že pripravljeno in dogovorjeno.

Poteka vse po načrtih?

Sprva se je malo zapletlo pri elektronskih tarčah, ki jih potrebujemo 68. Vedno smo si jih izposodili pri Zagrebški zvezi, zdaj pa so v stečajju. Šele na začetku decembra smo se z novim lastnikom dogovorili in rešili težavo. Najbolj smo veseli lastnih tarč, ki bodo stale na finalnih obračunih (zaploska od veselja).

Izredno težko je dobiti sponzorje, ker so strelski dogodki medijsko slabo pokriti. Zato smo neizmerno hvaležni tistim, ki z nami vztrajajo že vrsto let. Vseskozi pa iščemo nove. Naša tekma je znana po tem, da vsem finalistom razdelimo nagrade, ne samo najboljšim trem. In to stane.

Obsežen projekt zahteva veliko kadra, ki sodeluje pri organizaciji. Koliko vas je?

Zvečer pred tekmo, ko je treba postaviti strelišče, se nas zbere vsaj 30 in delamo pozno v noč. Naslednje jutro Damjan in Jernej preverita delovanje elektronskih tarč, in tekma se lahko začne. Isti ljudje z licenco smo potem še na obeh tekmah: dva operaterja elektronskih tarč, šest linijskih sodnikov v balonu in eden v telovadnici, glavni sodnik in njegov asistent ter dva sodnika, ki skrbita za pregled opreme strelcev. Na tekmi sta še dva, ki vodita razglasitve, in eden, ki skrbi za rezultate na oglasni deski. Tu so še redarji, ki skrbijo za red na parkirišču. Ker sami nimamo dovolj izobraženega kadra, nam na pomoč priskočijo iz kamniškega društva. Vse to počnemo prostovoljno, z veseljem, ker je strelstvo zapisano v naših srcih.

Pričakujete podobno udeležbo kot na prejšnjih tekmovanjih?

Takoj ko smo objavili razpis, sta se prijavila dva Italijana (z nasmehom pove). A tudi letos imamo manjšo težavo, ker je istočasno v Nemčiji prestižna tekma Bundesliga, kamor gredo le najboljši. Bo pa prišel, kot

vsa leta doslej, Rajmond Debevec. Pridejo še drugi znani in manj znani strelci, ker je to prva tekma v letu. Za Slovence je izbirna za reprezentanco, za druge pa odlična priložnost, da se pripravijo na mednarodno tekmovanje v Münchnu. Pričakujemo vsaj 300 tekmovalcev.

Kaj je vsem tako všeč, da se vedno znova vračajo?

Pred leti jim je bilo všeč, ker so streljali na elektroniko. Pomemben je tudi ambient – tekmovanje v balonu, ki ga drugje ni. Predvsem pa jih privabi prijetno in prijateljsko vzdušje. (Jernej v smehu doda, da pridejo zaradi golaža.)

Istočasno potekajo vaši treningi. Kakšen je klasičen trening?

Trening je vedno naravnana na športnika in je odvisen od njegovega napredka. Med tednom imamo na strelišču vsak dan treninge tehnike in taktike. Enkrat tedensko imamo vodene kondicijske treninge, sicer pa morajo za kondicijo poskrbeti strelci sami. Priporočamo jim vsaj 3 do 4 take treninge tedensko. Ob vikendih pa smo večinoma na tekmovanjih po Sloveniji ali sosednjih državah.

Kaj je poleg treninga še pomembno za dobro streljanje?

Ko strellec obvlada tehniko streljanja, je najpomembnejša koncentracija. Ta se začne že pri pripravi na strel in traja še nekaj trenutkov po tem, ko naboj zapusti cev in je strel zaključen. Potrebni sta disciplina in vzdržljivost, saj je takih ponovitev na tekmi od 40 do 60.

Kaj pa posebna prehrana?

Ta ni potrebna, je pa potrebno paziti, kaj jemo. Še posebej pred tekmo. Vsak strellec mora pisati dnevnik, kaj je tisti dan jedel, pil in kako se je kasneje počutil. Hrana, ki napenja ali obleži v želodcu, ni ustrežna. Tudi sladka pijača ne, najboljša je voda. Pri streljanju moraš stati eno uro pri miru, in če imaš želodčne težave, ni v redu.

Kakšna je oprema strelcev?

Pri oblačenju imamo poseben kodeks. Strellec s pištolo mora biti oblečen v trenirko, nekateri imajo še strelske čevlje. Strellec s puško ima poseben jopič in hlače, strelske čevlje in rokavico. Nekateri uporabljajo tudi šilt in strelska očala. K puški sodi še stojalo, kamor puško med streljanjem odlagajo. Orožje in večina oblek je last društva, ker je njihov nakup velik finančni zalogaj. Naše orožje je staro, najmlajša puška ima 10 let, a za vse zelo dobro skrbimo.

Morajo biti gledalci na tekmovanju tihi?

Nekoč je morala biti na strelišču popolna tišina. Zdaj se to spreminja, strelci se morajo navaditi na zvoke v ozadju. Tekma, ki traja eno uro ali več v tišini, ni zanimiva ne za gledalce ne za medije. Strelci lahko za lažjo koncentracijo uporabijo naušnike ali čepe in se v miru pripravijo na strel.

V društvu sledijo spremembam in novostim. So polni idej in drzni pri njihovem uresničevanju. Prvi v Sloveniji so uporabljali elektronske naprave, ki so potrebne za analizo zadetka, pa elektronske tarče, med strelce so prvi vključili invalide na invalidskih vozičkih (SH1), prvi na tekmi predvajali glasbo. Niso zgolj klub na lokalni ravni, saj sodelujejo na tekmah po vsej Sloveniji. Samo dva v Sloveniji imata namreč licenco za delo z elektronskimi tarčami, trzinska člana Jernej Adlešič in Damjan Klopčič. Tudi v delo Strelske zveze Slovenije se aktivno vključujejo. Andreja ima narejeno celo licenco za mednarodnega sodnika. Letos je že sodila na evropskem prvenstvu in svetovnem pokalu in tudi prihodnje leto bo tako. Kdo ve, morda bomo čez nekaj let spremljali njeno sojenje na najprestižnejši tekmi strelcev, olimpijskih igrah, kjer bo morda tekmoval tudi strellec, ki se je kalil v trzinskem društvu.

Vas pa, drage bralke in bralci, vabim, da si v soboto, 9. januarja, ali nedeljo, 10. januarja, vzamete čas in si strelski tekmovanji ogledate. ●

Tanja Jankovič

Tudi v našem mestu smo prižgali lučke ... po eno za vsako idejo, ki osreči našega obiskovalca.

Mesto komunikacij

Srečno, zdravo in svetlo 2016 vam želijo meščani Mesta komunikacij!

IR IMAGE 20 LET

Majda Močnik, po domače Prinčkova Majda – pevka in zaprisežena Trzinka

V TV oddaji Slovenija ima talent je nastopil tudi pevski zbor Ljudske pevke Domžale, med njimi je pevka Majda Močnik, Trzinka. Zbor se je po odličnem petju in predstavitvi slovenske ljudske pesmi uvrstil v finale tekmovanja. Naši krajanki, Prinčkovi Majdi, sem postavil nekaj vprašanj, na katera je z veseljem odgovorila.

Kako dolgo že požete?

Pojemo že 38 let. Začele smo v tovarni Toko. Zbrala nas je pevovodkinja Mara Vilar. Takrat nas je bilo enaindvajset, sedaj pa zbor šteje le sedem pevk. Pojemo štiriglasno, jaz pojem prvi sopran. Naše petje je ubrano in uspešno, kar ste lahko videli tudi na nastopu v oddaji Slovenija ima talent. Seveda je za takšno petje potrebno veliko truda, tudi brez veselja do petja ne bi bilo uspeha. Povedati moram, da sem pri zboru edina Trzinka. V čast mi je, da predstavljam naš kraj.

Kdo sedaj vodi pevski zbor?

Naš zbor še vedno vodi izredno vitalna, poskočna in zabavna 83 let stara pevovodkinja Mara Vilar. Sedanje ime pevskega zbora je Ljudske pevke Domžale.

Kdo vas je prijavil v oddajo Slovenija ima talent?

K naši Mari Vilar je prišla novinarka POP TV-ja in dejala, da bi bilo v njihovi oddaji prijetno slišati tudi slovensko ljudsko petje, in Mara je pristala.

Foto: Miro Majcen, Slovenija ima talent

Kaj vam pomeni uvrstitev v finale te izredno odmevne oddaje in koliko dela je bilo za to potrebno?

Za nas in zame osebno pomeni to velik uspeh in zadovoljstvo, da je slovenska ljudska pesem še vedno spoštovana in zelena, kar se vidi po odzivu poslušalcev in gledalcev v dvorani in navsezadnje po odločitvi žirije. Za nastop v polfinalu smo imeli ogromno vaj; pesem smo prepeli več kot stokrat.

Na kakšen način boste uspešne v finalni oddaji?

Ne gre drugače: vsakodnevne vaje in pesem prepeti čim večkrat. Imamo pa do finala zelo malo časa, saj smo nastopile v zadnjem polfinalu, ostaneta nam torej samo dva tedna. Trudimo se, zato vem, da se bomo tudi v finalu dobro odrezale.

Sedaj ste prepoznavne po celi Sloveniji, kaj to pomeni za vaš zbor, ali imate mogoče več ponudb za nastope?

Da, sedaj nas najbrž poznajo vsi. Ponudbe za nastope in koncerte kar dežujejo, vendar do nastopa v finalu nimamo časa, kako bo po njem, pa nihče ne ve. Tudi pred nastopom na TV smo veliko nastopale. Vabili so nas iz raznih krajev Slovenije, če je bilo le možno, smo se rade odzvale. Povedati moram, da smo imele dva samostojna koncerta, izdale smo tudi dve zgoščenki, tretja pa je pravkar v delu. Torej nam dela in lepega petja ne manjka.

Kaj bi še sama dodala k najinemu pogovoru?

Slovenska ljudska pesem mi je popestrila življenje. Upam, da bom še dolgo lahko sodelovala pri našem pevskem zborčku. In še nekaj – spomin mi kljub mojim letom izredno dobro služi, kar je verjetno zasługa učenja besedil, ki si jih je seveda treba zapomniti za nastope. Rada bi pohvalila vse pevke v zboru, saj smo dobre prijateljice, vse pa občudujemo energijo in dobro voljo pevovodkinje Mare. ● **Zmago Knuplež-ZMAK**

Še ena rezbarka z uradnim nazivom

Olga Šmid, članica rezbarske skupine Turističnega društva Kanja Trzin, je devetnajsta po vrsti med rezbarji, ki so pridobili naziv NPK rezbar. TD Kanja je namreč izvajalec za tovrstne kvalifikacije, ki se opravljajo preko Državnega izpitnega centra. Stroga strokovna komisija, ki jo imenuje DIC, je pregledala Olgino zbirno mapo, razstavljene skulpture in poslušala njen zagovor. Naj pripomnimo, da so zahteve za tovrstne kvalifikacije stroge. Komisija zahteva večletno ustvarjanje v lesu, predstavljanje del na različnih prireditvah in razstavah, predvsem pa odnos do materiala, iz katerega nastajajo prelepi izdelki. ● **Jožica Valenčak**

NAVODILA ZA PONOVRNO UPORABO:
UPORABIMO STARE NAVADE ZA NOVA DOŽIVETJA,
MINULE IZKUŠNJE ZA NOVA IZHODIŠČA,
PRETEKLE ODLOČITVE ZA NOVE ZMAGE.

RECIKLIRAJMO PRETEKLOST
ZA LEPO PRIHODNOST.

2016
5012

PRODNIK
Javno komunalno podjetje

Divje rastline v piškotih Rožma

26. november je bil prav poseben dan za nabiralko divjih rastlin Katjo Rebolj, na ta dan je namreč začela s peko piškotov Rožma v prostorih Pekarne Kralj v Trzinu. In zakaj so ti piškoti tako posebni? Ker so pripravljene iz samoniklih divjih rastlin, ki jih Katja nabira po Sloveniji. „Z rednim uživanjem divjih rastlin boste pokrili vse potrebe po hranilih, ki jih potrebuje vaše telo. Ker zrastejo v zanje najugodnejših ekoloških pogojih, brez umetne zaščite pred boleznimi, ne vsebujejo pesticidov, antibiotikov, hormonskih motilcev in niso gnojene z umetnimi gnojili. Vsebujejo pa več bioaktivnih snovi, vitaminov in mineralov,“ nam je zapala Katja, ki je idejo blagovne znamke Rožma razvijala v preteklem letu. Da je bila njena ideja na mestu, dokazuje tudi zmaga na Začetni podjetniški akademiji z družbenim učinkom, kjer se je s piškoti Rožma zavihtela med tri najboljše ideje. Svojo strast do nabiranja divjih rastlin pa je spremenila tudi v poslovno priložnost, saj sveže nabrane divje rastline redno dostavlja nekaterim vrhunskim restavracijam v Sloveniji, prireja pa tudi tečaje in delavnice za vse, ki bi si želeli izpolniti svoje znanje o divjih rastlinah. ●

Metka Pravst

Foto: Arhiv Rožma

Foto: Tanja Jankovič

Srečanje s predstavniki podjetij

Odbor za gospodarstvo in kohezijo Občine Trzin (Rado Gladek, Nuša Repše, Edvard Justin Jerak in Miro Markič) je 26. novembra v dvorani Marjance Ručigaj pripravil srečanje s predstavniki trzinskih podjetij, ki se ga je udeležil tudi župan Peter Ložar. Od številnih podjetij, registriranih v Trzinu, se je vabilu odzvalo le manjše število. Podjetnike je predvsem zanimalo, kdaj bodo v IOC zagotovljeni boljši infrastrukturni pogoji, župan pa jim je predstavil omejitve in nekatere možnosti reševanja problematike. So pa člani odbora, vsi so podjetniki, prisotnim predstavili tudi nekaj predlogov za sodelovanje. Ali bo zaživel sodelovanje med njimi in kako uspešno bo, pa bo pokazal čas. ●

Tanja Jankovič

Informativno izobraževanje o poslovni etiki

V OIC Trzin je 9. decembra potekalo informativno izobraževanje o poslovni etiki, ki ga je pripravila predavateljica Kaja Kossec v družbi dveh sodelavk zavoda Za dialog. Udeležencem so predstavile koncept poslovne etike in programe poslovne etike, ki jih izvajajo po Sloveniji.

Ker se leto bliža koncu in je čas snovanja novih projektov pred vrati, je bila predavateljica Kaja Kossec prednostno usmerjena v dlje časa trajajoče etične programe, na predavanju pa se je dotaknila tudi etike v praksi. „V etičnem kontekstu imamo v Sloveniji veliko slabih praks, tudi v tujini so! Ne moremo pa reči, da dobrih ni, ker tudi so,“ je optimistično poudarila predavateljica in dodala, da je v podjetjih za etično prakso ključen človekov značaj oziroma njegova moralna drža, kar danes poznamo tudi pod imenom osebna etika. A ker etičnost podjetja predstavljajo vsi zaposleni, je zelo pomembno, da se v vsakem podjetju poleg napisanega etičnega kodeksa začne graditi tudi etična kultura. „Etični kodeks mora biti zapišan za posamezno podjetje in z namenom, da v praksi zaživi. Treba se je tudi zavedati, da so zaposleni del etičnosti v organizaciji,“ je poudarila Kaja Kossec in dodala še, da je s programi etičnega 'coachinga', ki jih izvaja v slovenskih podjetjih, osredotočena na etično vzgojo vodstvenih kadrov. „Treba je delati premike pri posameznikih, ki so na vrhu. Drugi bodo sledili, če bodo imeli dober zgled in tudi možnost skupaj raziskovati in prispevati

Foto: Metka Pravst

k etičnim poslovnim praksam. In mi smo tu z namenom, da pomagamo sprožiti verižno reakcijo,“ je še dodala predavateljica in odprla zanimivo debato med udeleženci, ki so si preko podajanja različnih praktičnih zgodb izmenjali izkušnje in se dotaknili marsikatero težavo, ki pesti podjetja v gospodarskem in javnem sektorju. ●

Metka Pravst

Božično drevesce nekoč in danes

Simbolni pomen okrašene božične smrečice, ki je središče domačega božičnega praznovanja, je že zelo star. Zimzeleno drevo je poganski simbol upanja in veselja, pozneje pa je krščanstvo dalo temu nov pomen in vsebino. Verovanje v čarodejno moč zimzelenega rastlinja živi še danes.

Okrašena božična smrečica ali jelka, kakršno doma postavljamo danes, se je v naših krajih začela uveljavljati šele proti koncu 19. stoletja. Sprva so jo imeli samo v naše kraje priseljeni nemški uradniki, trgovci in obrtniki, nato je običaj okraševanja počasi prodiral med slovensko meščanstvo, ki ga je osvojilo šele do prve svetovne vojne.

Na kmetih je bilo okrašeno božično drevesce še dolgo popolnoma neznano, imeli pa so običaj, da so ob božiču neokrašene ali le preprosto okrašene smrečice zatikali v sneg pred hišo ali v ograjo. Božično zimzeleno drevo brez okrasja in luči je bilo verjetno povezano s prastaro in zelo razširjeno predstavo o drevesu življenja. Pogosto pa so drevesca obešali tudi v hišo, v bogkov kot nad mizo ali pod strop sredi sobe, vendar običajno z vrhom navzdol. In če so jih krasili, so obesili nanje jabolka, orehe, lešnike ali domače piškote, svečk pa ne, oziroma če so jih že obesili, jih niso prižigali, saj je bil strah pred požarom prevelik.

Foto: Bob Kaylor, www.bobkaylor.typepad.com

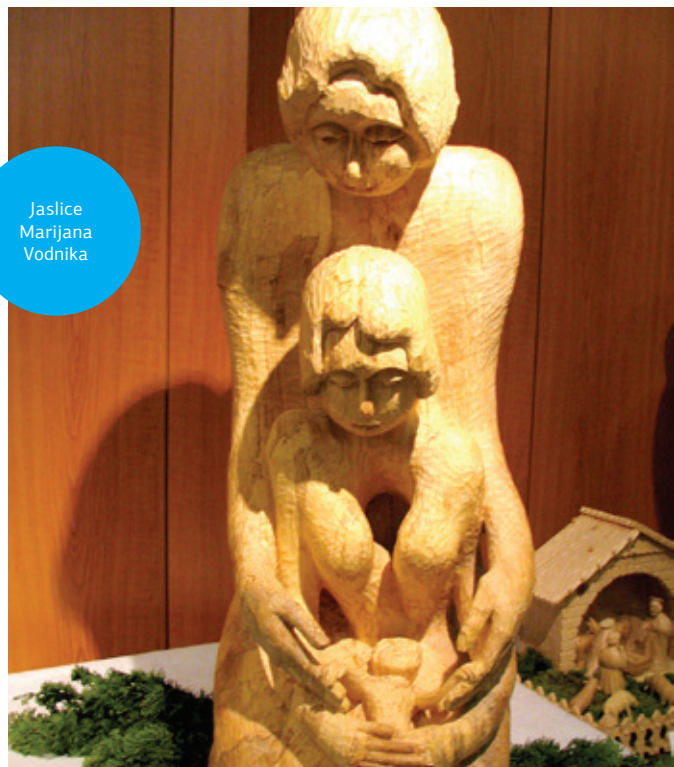
Današnje božično drevesce, pa naj bo to jelka, smreka ali celo pušpan, božje drevice ali tisa, stoji na tleh in je ovešeno z najrazličnejšimi umetelno izdelanimi okraski in lučkami. Prvotno so drevesčke okrasili z različnimi sadeži, medenimi in drugimi piškoti in figuricami iz stisnjene sladkorja ali marcipana, kar je bilo prav posebno zanimivo za otroke, ki so težko čakali, da prazniki minejo in se bodo posladkali. Kasneje so bila drevesca okrašena z okraski iz lesa, voska, porcelana, papirja ... Najlepši, najdragocenejši in najobčutljivejši okraski so bili narejeni iz krhkega pihanega stekla. In prav vsak takšen okrasek ima svojo zgodbo skrivnostnega občutja, vsak bi lahko pripovedoval zgodbo vsakoletnega praznovanja božiča in vsak je prav poseben s pestrim zgodovinskim pomenom. •

Dunja Špendal

Rezbarji z jasicami sodelujejo na božično-novoletnih razstavah

Kot vsako leto tudi letos rezbarji Turističnega društva Kanja Trzin z jasicami sodelujejo na razstavah po Sloveniji, ki so odprte od sredine decembra do 6. januarja. Če naštejemo samo najvažnejše kraje: Veržej, Ptuj, Jurkloster, Sveta Trojica, Solkan, Vipavski križ, Sveta Gora, Radeče, nekateri domovi upokojencev, Klinični center Ljubljana, Cerklje, Komenda, Gradež, Rodine ... Izpostavimo naj razstavo jasic v Etnografskem muzeju v Ljubljani, ki je na ogled od 15. decembra naprej. •

Jožica Valenčak

Jaslice
Marijana
Vodnika

Foto: Zinka Kosmač

Ustvarjalne delavnice

S fotoaparatom smo presenetili članice Društva upokojencev Žerjavčki, ko so ustvarjale lepa darilca za vse, ki so se 18. novembra 2015 udeležili pred-novoletnega srečanja članov Društva upokojencev Žerjavčki Trzin.

Članice, ki imajo veliko različnih idej, poleg darilc ustvarjajo tudi nakit, ki smo ga shranili že kar nekaj, slikajo na steklo, kvačkajo, pletejo, oblikujejo rože iz papirja, izdelujejo voščilnice in drugo, za kar izrazijo željo. Vesele bodo, če se jim boste pridružili tudi vi. V mesecu oktobru, v tednu vseživljenjskega učenja, so že pokazale svoje izdelke na razstavi, ki jo je organizirala Zveza društev upokojencev Gorenjske z Društvom upokojencev Kokrica. Same pa se že pripravljajo, da bodo v pomladanskih mesecih pripravile samostojno razstavo v Centru Ivana Hribarja in pokazale vsem našim krajanom, kaj nastaja pod njihovimi prsti.

Če ima morda katera v mislih še kakšno drugo idejo, na katero doslej še niso pomislile, jo bodo z veseljem uresničile. Pridite brez vseh zadržkov vsak četrtek ob 10.15 v društveno sobo na Mengeški 9, prvo nadstropje. Rade bi ustvarjale v vaši družbi. • **Zoran Rink**

Osnove urbanega bontona za lastnike psov

Sprehajanje psa v urbanem okolju od lastnika zahteva upoštevanje osnovnega bontona, hkrati pa se mora lastnik zavedati lastnosti, ki so značilne za pasmo njegovega psa.

Pes, ki ga sprehajate v mestnem okolju, mora biti poslušen in ubogljiv, v kolikor je v preteklosti pokazal znake agresivnosti, pa naj ima med sprehajanjem vedno nagobčnik. Od lastnika se pričakuje, da upošteva veljavno zakonodajo. Predvsem je pomembno, da kot lastnik psa za svojim ljubljencem pobere iztrebke, da svojega psa vodite na povodcu in da ga sprehajate na zelenicah, kjer sprehajanje psov ni prepovedano z oznako. Pomembno je, da se izogibate nasadom cvetja in predvsem svojega psa ne spustite v bližino otroškega igrišča. Če je v bližini cesta, poskrbite za varnost v prometu in psa vodite po pločniku, ne pa po kolesarski stezi. In predvsem bodite pozorni na tekače, da jih vaš pes ne bi prestrašil med rekreativnim tekom. ●

Saša Primožič

Smučarsko društvo Trzin že pripravlja smučišče

Za številne je zima najlepši letni čas, čas družinskih praznikov in neskončnega uživanja v zasneženi naravi. Prav daleč se vam ni treba odpraviti, le proti brunarici v Dolgi dolini zavijete, kjer se Smučarsko društvo Trzin že dlje časa intenzivno pripravlja na novo sezono. Takoj ko bodo vremenske razmere dopuščale, bodo začeli tudi z izdelavo umetnega snega. In ko bo sneg pripravljen, vabijo vse, da se jim med novoletnimi prazniki in vikendi pridružijo na smučišču v Dolgi dolini. Smučišče je resda majhno, a idealno za nabiranje prvih smučarskih izkušenj.

Člani Smučarskega društva Trzin želijo vsem občankam in občanom veliko lepih in srečnih trenutkov v novem letu! ●

Tanja Jankovič

FOLKLORNA SKUPINA TRZINSKA "SKERCA" VABI MEDSE NOVE ČLANE

**Smo zabavni!
Se radi družimo!
Smo poskočni!**

**Ne odlašaj in pokliči:
041 754 004**

**Ohranjamo tradicijo!
Radi praznujemo!
Radi gostujemo!
Pridruži se nam!**

NAJBOLJŠI ČEVAPČIČI IN PIKA.

GOSTILNA Trzinka

Ulica Rašiške čete 17, Trzin
www.trzinka.com

Naročila in rezervacije po telefonu
041 30 80 10

dostava na dom

Ob nedeljah zaprto.

DEFIBRILATOR: Kako ga uporabiti?

Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin je v sodelovanju z Domom počitka Mengeš, enota Trzin, pripravilo predavanje o pravilni uporabi defibrilatorja. Pobudnica za predavanje je bila Dunja Špendal, seveda pa je pomagal tudi predsednik društva Zoran Rink.

Foto: Zmago Knuplež-ZMAK

Predaval je dr. Miha Petrič iz Abdominalne kirurgije v UKC Ljubljana, kjer se s tem pogosto srečujejo. Povabilu se je rad odzval, saj je v domu v Trzinu svoj čas kot medicinska sestra delala njegova mama Nada Petrič. Pri predstavitvi je sodelovala tudi socialna delavka doma Katarina Pezdirc.

Kako uporabiti defibrilator?

Če vidimo, da je človek doživel kolaps, najprej pokličemo pomoč na št. 112, nato bolniku takoj sprostimo dihalne poti, vendar nikakor ne smemo vtakniti prstov v poškodovančeva usta, ker nam jih lahko v šoku odgrizne. Preverimo pulz, če ga ne zaznamo, začnemo z masažo. Če ni pulza, ga močno masiramo, in če ne diha, se tudi pretok krvi ustavi in so ljudje neodzivni. Z masiranjem posnemamo delovanje srca in tako pošiljamo kri po telesu. Pri masiranju moramo paziti, da se prsnica vda za eno tretjino, drugače ne

pomaga. Dobro je, da imamo še kakšnega pomočnika, da lahko vse naredimo pravilno. Masiramo s tridesetimi masažnimi gibi in dvakratnim vpihom na usta, kar ponavljamo. Nato priklopimo defibrilator, ki nas v slovenskem jeziku vodi med celotnim postopkom. Elektrodi namestimo tako, da je srce v sredini med njima. Ko defibrilator aktiviramo, se morajo vsi odmakniti, saj preti nevarnost elektrošoka. Pri kolapsu je vedno pomembna takojšnja pomoč in zgodnja defibrilacija, saj se z vsakim trenutkom možnost rešitve človeka zelo zmanjša. Pri nujenju pomoči moramo najprej zavarovati sebe in šele nato pomagati, kajti v primeru prometne nesreče ali kakšne druge nesreče ne moremo pomagati nikomur, če se poleg bolnika ali ranjenca poškodujemo tudi mi.

Uspešnost pomoči z defibrilatorjem je približno 20 odstotna, se pa dvigne, če hitro pridejo reševalci in bolnika oskrbijo. Vsekakor ga morajo dokončno oskrbeti v bolnišnici.

Sam defibrilator je preprost za uporabo, saj ga lahko pravilno uporabi 99 odstotkov ljudi, seveda precej bolje tisti, ki so bili kdajkoli na predavanju o njegovi uporabi. Potek uporabe:

- 1/Vžig defibrilatorja – mora goreti zelena luč.
- 2/Namestitev elektrod tako, da je srce v sredini med njima.
- 3/Sprožimo aparat.

Pri defibrilaciji se morajo vsi prisotni odmakniti in nihče se ne sme dotikati bolnika, ker imamo v nasprotnem primeru dva ali več bolnikov s kolapsom. Po defibrilaciji moramo bolnika še vedno masirati, in sicer do prihoda reševalcev. Ker je to zelo težko delati dlje časa, je dobro, da je prisotnih več ljudi, ki se pri masaži menjavajo.

V Trzinu imamo 3 defibrilatorje: prvi je v ambulanti v CIH (pod knjižnico), drugi je v Domu počitka Mengeš, enota Trzin, tretji pa v podjetju Periteks v industrijski coni.

Vsako lahko sam na zemljevidu AED najde, kje v njegovi bližini so defibrilatorji.

Pa še ena resnica je – karkoli naredite in pomagata oškodovancu, je bolje kot nič, najbolje pa je, da potek pomoči čim bolj strokovno obvladate.

Vsem ljudem želim, da bi čim manjkrat morali uporabiti defibrilator, da bi bilo čim več zdravih ljudi in navsezadnje čim več strokovno usposobljenih za uporabo defibrilatorja, saj bi tako lahko rešili mnogo življenj. ●

Zmago Knuplež-ZMAK

Zdravstveni dom Domžale in državni program DORA skupaj za zgodnje odkrivanje raka dojk

Novembra 2015 je v Zdravstvenem domu Domžale začela delovati enota državnega presejalnega programa DORA za ugotavljanje raka dojk. Tja bodo v okviru programa na presejalno mamografijo povabljene ženske med 50. in 69. letom s stalnim prebivališčem v Domžalah in okoliških občinah. Strokovnjaki Onkološkega inštituta Ljubljana in programa DORA ženskam svetujejo, da se vabilu odzovejo. S presejalno mamografijo je namreč mogoče odkriti začetne rakave spremembe, ko jih ženska ali njen zdravnik še ne moreta zatipati in znaki bolezni še niso vidni. Če raka odkrijemo zgodaj, je zdravljenje zelo uspešno.

Nova lokacija programa DORA za ženske iz Domžal in okolice

V četrtek, 5. novembra 2015, se je v Zdravstvenem domu Domžale začelo slikanje dojk v okviru državnega programa DORA. Na to lokacijo bodo na presejalno mamografijo vabljene ženske med 50. in 69. letom iz občin Domžale, Lukovica, Moravče, Trzin, Dol pri Ljubljani, Komenda, Mengeš in Vodice.

V Domžalah tako ne bo več delovala mobilna enota DORA vsaki dve leti kot doslej, temveč bodo ženske presejalno mamografijo opravile v ZD Domžale. Slikanje bo opravljalo usposobljeno osebje Onkološkega inštituta, na začetku dva dni na teden. Potekalo bo vse leto.

Izvajanje programa DORA v Zdravstvenem domu Domžale je skladno z Načrtom širitve programa DORA 2015-2020, v katerem je tudi opredeljeno, da bo program DORA do konca letošnjega leta pokrival celotno območje enote ZZS Ljubljana.

Kot do sedaj bodo ženske prejele pisno vabilo iz Onkološkega inštituta Ljubljana, na katerem bosta že določena datum in ura pregleda, ki ga bodo ženske odslej opravljale v ZD Domžale. Za sodelovanje v programu DORA ženske ne potrebujejo napotnice.

Na presejalno slikanje v ZD Domžale v okviru programa DORA se ženske iz Domžal in okoliških občin lahko naročijo tudi same, in sicer preko klicnega centra DORA na tel. št. 080 27 28 vsak dan od 9.00 do 12.00 ali pišejo na elektronski naslov: dora@onko-i.si.

Sredi decembra je začel veljati nov vozni red vlakov za leto 2016

Za december nista značilna le adventni čas božično-novoletnih praznikov, temveč je to tudi mesec, v katerem nas pri Slovenskih železnicah seznanijo (razveselijo/razžalostijo – izbiro prepuščam vam) z novim voznim redom. Trzinci, ki se vozimo z vlakom – pozor, drugo leto bo 125-letnica kamniške proge – in nismo srednješolci ali študenti, smo prav posebna vrsta ljudi. Da smo posebnosti, pa ni zraslo na mojem zelniku! Do te oznake sem se dokopal pred leti, ko mi je dejal sodelavec, sicer »guru« slovenskih javnih prevozov, da se, poleg prej omenjenih skupin, z našimi vlaki vozijo edino še upokojenci in posebnosti. Imamo pa v Trzinu tudi nekaj takih (zlasti med »blokariji« in »Mlakarji«), ki niti ne vedo, da pelje mimo Trzina železna cesta, saj prisegajo na železne konjičke (nekateri z njimi celo dovažajo smeti do zabojnikov za bloki!). Vendarle pa je sorazmerno majhni Trzin v železniškem smislu velik, saj imamo kar 3 (z besedo tri) železniške postaje. Njihova uradna imena so Trzin (v bistvu gre za del Depale vasi ob Kmetičevi ulici), Trzin Mlake in Trzin industrijska cona.

Pa nikar ne mislite, da boste plačali za prevoz v Ljubljano enako z vseh treh postaj, saj se ravno na »ta zadnji/ta prvi« (odvisno, s katerega konca gledate) zamenja interval razdalje do 10 kilometrov, do katere še velja cenejša tarifa (1,28 evra). Zato so prebivalci vzhodnega dela Trzina in »Starotrzinci«, ki uporabljajo železniško postajo Trzin (1,85 evra) pri posamezni vožnji prikrajšani kar za 57 centov, pri dnevni povratni vožnji za več kot evro (1,14 centa)! Upati je, da to ne bo trajalo prav dolgo oziroma le do uvedbe integralnega javnega potniškega prometa (več o tem in kdaj pa na straneh ministrstva za infrastrukturo), ko bo tudi celoten Trzin v eni prometni coni. Glede na to, da celo desetletje oziroma med letoma 1968 in 1978 potniški vlak na tej progi sploh ni vozil, nam kar dobro kaže.

Novi vozni red ima le en 5-minutni popravek pri jutranjem vlaku z odhodom proti Ljubljani malo po 8. uri. Čeprav le s tem »kozmetičnim« popravkom, pa si vsi uporabniki vlaka in tisti, ki to še boste, le shranite prenovljeni vozni red. Nikoli namreč ne veste, kdaj vam jo bo zagodel jekleni konjiček ali pa vam bo počila guma (bolje kot »film«) in se boste primorani pridružiti zgoraj omenjenim posebnostem. Morda ne bo odveč, če si zapomnite odhod prvega in zadnjega vlaka z osrednje trzinske postaje proti Ljubljani in z ljubljanske nazaj domov. Iz Trzina (Mlake) ga imamo ob 5:47 in 21:42 uri, iz Ljubljane pa ob 5:40 oziroma 20:15 uri. Morda za konec le še namig – Slovenske železnice bodo naslednje leto objavile razpis za nabavo novih vlakov, menda tudi dizelskih garnitur. Morda pa bi kazalo pospešiti elektrifikacijo kamniške proge in s tem povečati hitrost in pogostost voženj, čeprav se je bati, da bi potem lahko tudi skozi Trzin začele voziti legendarne, in zdi se, da skoraj že večne, »gumulke«. ●

Miha Pavšek

Vozni red vlakov: www.slo-zeleznice.si/sl

Foto: Miha Pavšek

Voščila

Foto: Metka Pravst

Društvo diabetikov Domžale
želi vsem svojim članom in občanom Trzina
lepe božične praznike in srečno novo leto 2016.

Vsem krajanom in krajanom Trzina želimo veselo praznovanje
novoletnih praznikov, v novem letu pa veliko zdravja in sreče.

Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin

PingPong – kreativni center Trzin želi vsem občankam
in občanom Trzina tople in dišeče božične praznike ter
ustvarjalnih idej polno leto 2016.

Nova vremenska postaja pri trzinski osnovni šoli

Najpomembnejšo postransko stvar na svetu – poleg nogometa, seveda – to je vreme, lahko od konca novembra 2015 spremljamo tudi v Trzinu. Zanimanje, opazovanje in spremljanje vremena so namreč ena temeljnih sestavin preventive oziroma varstva in (samo-)zaščite pred naravnimi nesrečami. Zanimivo je, da so že posamezni filozofi opisovali dušo kot atmosfersko snov, katere nihanja je mogoče meriti. Nekateri med njimi so začeli pisanje velikih misli z ugotovitvijo o tem, kakšno je vreme. Kot da bi se bilo treba prej posvetovati z nebom, da bi izvedeli, kako se moramo počutiti. Vreme je nekakšna koža sveta, naše prvinsko oblačilo, saj nam na določen način zagotavlja bivanje in narekuje, kako naj se počutimo. Zato je pogovor o vremenu (lahko tudi) najresnejša stvar pod soncem.

Večina naravnih nesreč je povezana prav z vremenom. Vsi se še dobro spomnimo lanskega žleda v gozdovih pod in za Ongrom, pa odpihnjene strehe z enega od novejših blokov, poplavljenih kleti in travnikov v starem delu naselja, vročine in suše leta 2003 in še česa. Tako med delom kot v vsakdanjem življenju je govora o vremenu ali pa je to odlično izhodišče za vzpostavitev stika z neznano osebo. Res pa je, da so se včasih, ko s(m)o bili ljudje še pametnejši od telefonov, več pogovarjali. Konec koncev, če ne drugje, pa se doma dnevno srečujemo s partnerjevim vprašanjem, kakšno bo vreme in kaj naj jutri oblečem. Resnici na ljubo zastavljajo taka vprašanja pogosteje pripadnice nežnejšega spola. Po novem jih boste lahko, enako kot druge vremenske radovedneže, odslovili z enostavnim stavkom: »Ne vem, poglej kar na trzinsko vremensko postajo!«

V okviru civilne zaščite je zrasla ideja, ki so jo podprli tudi na Občini Trzin, za nakup vremenske postaje in njeno postavitve na območju šole. Že spomladi so stekli neformalni pogovori z vsemi, ki jih to zadeva – od šolskega vrtnarja in hišnika, prek učitelja tehničnega pouka, urednice šolskih spletnih strani, ravnateljice, župana in podžupana ter navsezadnje tehnično bolj podkovanih članov občinskega štaba CZ. Kot najprimernejša se je pokazala lokacija v okviru šolskega sadovnjaka oziroma tik ob zelenjavnem vrtu med tenišskimi igrišči, šolskim prizidkom in promenado ob Pšati na nadmorski višini 300 metrov. Nekajdnevno poskusno obratovanje smo izvedli že avgusta. Oktobra smo merilne naprave ameriške znamke Davis (model Vantage Pro) za temperaturo, padavine, vlago in veter namestili na poseben, prek pet metrov visok nosilec. Za njegovo nabavo in postavitve je poskrbelo podjetje Signa, d. o. o. Po dokupu ustreznega modema in programske opreme smo konec novembra poskrbeli še za priključitev postaje na svetovni splet. Originalna sprejemna konzola, na kateri si lahko ogledate vse najpomembnejše vremenske podatke in njihove izpeljanke, hkrati pa je posrednik podatkov na svetovni splet, je nameščena v učilnici za fiziko. To ni naključje, saj je vremenoslovje oziroma meteorologija veda, ki raziskuje in spremlja (fizikalne) procese ter pojave v ozračju. Začasno so na neposredni spletni povezavi (<http://www.weatherlink.com/user/ostrzin/>) podatki v angleškem jezikovnem okolju. Za podrobnejše in terminske podatke lahko kliknete na zavihek »Summary« (povzetek); s klikom na zavihek »My Weather« (moje vreme) pa se vrnete na osnovni zaslon. Podatki o notranji temperaturi in vlagi kažejo seveda razmere v fizikalni učilnici, kjer je pritrjena konzola.

Podatek o temperaturi zraka je tudi na naslovni strani spletišča Občine Trzin (www.trzin.si), s klikom na zapis Vremenska postaja OŠ Trzin pa se vam odpre zgoraj navedena povezava. Prek spletišča OŠ Trzin (<http://www.os-trzin.si/>) oz. njihove naslovne strani pa smo prek portala Geostik omogočili tudi dostop do podatkov v slovenskem jeziku. Ob prikazu temperaturne vrednosti na Googlovem zemljevidu

Slovenije lahko z drsnikom na miški povečate merilo zemljevida do te mere, da se pojavi tudi napis Trzin. Če na to vrednost kliknete, pa se vam izpišejo še podrobnosti o vremenski postaji in dostop do neposredne spletne povezave.

Podatke s postaje si lahko prek več aplikacij ogledujete tudi na vašem pametnem telefonu. Najbolj priročna glede tega sta Davisov Weatherlink Mobile in My WeatherLink. Naložite si ju lahko prek aplikacije Trgovina Play; v iskalnika obeh programov vnesete »trzin« ali »os trzin« in izberete postajo (ponudi vam še druge postaje v okolici) ter jo nastavite za vašo domačo. Program vam ponudi tudi podatke iz nekaterih drugih postaj na našem območju. Že v prvem mesecu delovanja smo zabeležili nekaj zanimivih vrednosti, na primer kar dvakrat najvišjo dnevno temperaturo zraka 21 stopinj Celzija (9. in 11. novembra), 27. novembra med 14. in 14:30. uro 21 km/h močan sunek J–JV vetra, pa 21. novembra med 7:30. in 8. uro kratkotrajen naliv z intenziteto prek 30 mm/h ter isti dan skoraj 34 mm dnevnih padavin. Sicer pa boste, tako kot do sedaj, vse in še več o tem še naprej lahko preb(i)rali v okviru Vremenske sk(e)irce, redne rubrike Odseva. Če bi potrebovali arhivske podatke, se lahko obrnete kar na občinsko svetovalko za CZ na e-poštni naslov vika.kreca@trzin.si. V prihodnje bomo skušali spletno mesto še nadgraditi, kako, koliko in kje pa je odvisno od nadaljnjega sodelovanja vseh vpletenih. Glede na to, da je bilo doslej zelo dobro, za to ni bojazni.

Posredujte informacijo tudi vsem drugim krajanom Trzina in okoličanom ter vsem, ki jih zanimajo vremenske in okoljske razmere na našem širšem območju. Verjamemo, da bomo lahko sčasoma na spletni strani Civilne zaščite občine Trzin poleg vremenskih dodali tudi druge podatke s področja varstva in zaščite pred naravnimi nesrečami. Seveda pa morajo dobiti te strani najprej ustrezno mesto na prenovljenem občinskem spletišču. ●

Miha Pavšek, Poveljnik CZ občine Trzin

Foto: Miha Pavšek

Ženske vremenske kvote in podnebni begunci

Ko smo že mislili, da letos ne bomo deležni babjega poletja, nas je to obiskalo novembra. Praviloma smo ga deležni septembra ali v prvi polovici oktobra, ampak v novembru, zadnjem mesecu meteorološke jeseni, takrat ga res ne bi pričakovali! Najvišje temperature zraka sicer niso bile poletne, a smo kar dvakrat presegli dvajsetico, nazadnje na martinovo (11. novembra). Očitno je, da vreme z dnevi babjega poletja upoštevamo »ženske« kvote. To je še en primer oziroma zgled tega, da bi se morali ljudje ravnati po naravi. Še več, pisati bi jo morali z veliko začetnico, a se zdi, da jo čedalje manj upoštevamo, saj se obnašamo kot izključni lastniki tega planeta, kar se občasno in ponekod prenaša tudi na lokalno raven. Pa v tej rubriki ne bomo pleteničili o »protiteroristični« žici na naši vzhodni meji in decembrskem »istospolnem« referendumu, lahko pa v zvezi z begunci omenimo tako imenovane podnebne begunce oziroma begunce, ki so se prisiljeni izseliti zaradi podnebnih sprememb, če smo natančni, predvsem zaradi njihovih posledic. Na podnebni konferenci v Parizu, ki je potekala konec prejšnjega in na začetku tega meseca, so namreč obravnavali prvi primer s strani Nove Zelandije zavrnjene prošnje za tovrstni azil prebivalca pacifiškega otočja Kiribati. Otočje bo zaradi dviga morske gladine med prvimi, ki bo pod vodo.

Podobno se bo zgodilo tudi številnim obalnim mestom in po vsej verjetnosti bomo takrat tudi v Sloveniji deležni begunskega vala. V Trzinu prevladuje vtis, kot da begunci niso »naša zadeva«, dokler ne prestopijo občinskih meja. Vsaj tako se je zdelo minuli mesec po pozivu ljubljanske izpostave URSZR po oblikovanju desetčlanskih ekip za občasno popoldansko pomoč pri delu z begunci na Vrhniki, kjer je eden od nastanitvenih centrov. Žal se na poziv ni javilo dovolj ljudi za sestavo omenjene deseterice, zato je očitno, da nimamo »tehničnih ovir« le na naši vzhodni meji, temveč tudi v lastnih glavah. Pa se iz »mejnega« področja raje vrnimo k – v primerjavi s človekom – veliko bolj zanesljivemu vremenu. V večjem delu Slovenije smo imeli že peti zaporedni zmerno do močno pretopel november glede na staro povprečje 1961–1990. Na večini postaj se bo uvrstil na drugo do peto najtoplejše mesto v poldrugo stoletje trajajoči merilni zgodovini! Še več, marsikje v drugi polovici 20. stoletja 30 ali celo 40 let zapored nobeno leto ni bilo tako toplo kot najmanj toplo v obdobju 2011–2015. Če to niso podnebne spremembe oziroma njihove izrazite posledice!

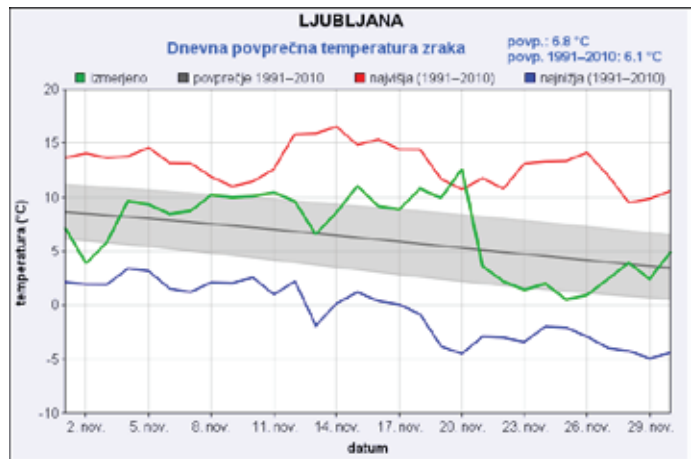
Prvi dve dekadi sta bili povsem suhi ter z veliko sončnimi dnevi in za ta čas nenavadno visokimi temperaturami, še posebej v višjih legah. Povprečna mesečna temperatura zraka je bila do 2 (v visokogorju pa kar do 4) stopinj Celzija previsoka, povprečna dnevna pa je v posameznih dneh skoraj za 10 stopinj Celzija preseгла dolgoletno zmerno do močno povprečje! Praviloma eden najbolj namočenih mesecev v letu je bil zelo suh (vsega 40 litrov/m² ali le okrog tretjino povprečnih!), večino padavin je prispeval le en pravi padavinski dogodek med 21. in 22. novembrom, ki se je končal s snegom. 26. novembra pa smo po krajšem sneženju dobili celo prvi dan s snežno odejo. Naj spomnimo: meteorološka zima se začne vedno 1. decembra, astronomska pa letos šele 22. decembra. Vsaj v prvi polovici decembra se je zdelo, da nas je termin prvega dne s snežno odejo malo povlekel za nos glede snežnih obetov letošnje zime. Po številu ur sončnega vremena pa je bil november marsikje rekorden ali skoraj rekorden! V Ljubljani novembra kraljuje megla, letos je sonce sijalo več kot 120 ur, kar je podobno kot rekordnega leta 1981 oziroma kar dvakrat toliko, kot znaša dolgoletno povprečje. Vrtničarji so tudi na ta račun še ves mesec s svojih vrtoev pridno pobirali pridelke. Letina pa se bo končala tudi čez nekaj dni, ko bo vrhunec »veselega« decembra. Prav je, da je tako, a po drugi strani moramo tudi zdaj najti čas za razmislek o vsem, kar se dogaja,

o naših bližnjih in nas samih. Lepo praznovanje in čim več jasnih dni v 2016-tem letu. ● **Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik**

Opazovalna postaja	November 2015 (v mm)
Radomlje	37
Brezje pri Trziču	38
Domžale	38
Trzin	40
Letališče Brnik	44
Ljubljana Bežigrad	45
Moste pri Komendi	52
Grosuplje	57
Vrhnika	68
Trzin / januar – november 2015	1063

Količina padavin novembra 2015 na širšem območju Ljubljanske kotlinje; na letni ravni (spodnja vrstica) smo minuli mesec tudi v Trzinu presegli tisočico.

(Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, vremenska postaja OŠ Trzin.)

Odklon povprečne dnevne temperature novembra 2015 v sosednji Ljubljani glede na povprečje za obdobje 1991–2010. Nadpovprečne vrednosti smo zabeležili zaporedoma med 4. in 21. novembrom.

Vir: ARSO

Trzinski otroci so soustvarjalci koledarja 2016

V letošnjem šolskem letu je Vrtec Trzin namesto bazarja pripravil stenski spiralni koledar za leto 2016. Med umetninami, ki so jih otroci ustvarjali v vrtcu, so vzgojiteljice vrtca izbrale dvanajst najbolj izstopajočih risb in slik, ki prispevajo k likovni popestritvi koledarja. „Naš namen je dobrodolen, saj bomo s prodajo koledarjev obogatili vrtničevski sklad, ki je namenjen za pomoč socialno šibkim družinam ter nekaterim nadstandardnim dejavnostim za vse starejše otroke, ki jih izvajamo v vrtcu (tabori – letovanje, zimovanje, kmetija, rolanje ..),“ so zapisali v dopisu in pozvali k nakupu. Cena koledarja je 7 evrov. Če želite koledar kupiti, se za več informacij lahko obrnete na Olgo Bernik Zor na elektronski naslov olga.bernik-zor@guest.arnes.si.

Ker so bili trzinski otroci soustvarjalci koledarja, vas vabimo k nakupu, saj je navsezadnje koledar lahko lepo in praktično novoletno darilo za sorodnike in prijatelje.

Dobrodelno v novo leto

Triletna deklica Liza iz Domžal ima za božič samo eno željo – da bi shodila. Zaradi prezgodnjega rojstva in zapletov ob porodu ima cerebralno paralizo, stroške za terapije pa plačujeta starša sama. Nataša Gorenc iz Gym By Nataša se je odločila, da ji pri prvih korakih pomaga, pridruži se pa se ji lahko tudi vi, in sicer 2. januarja 2016 po 15. uri v Gym-u v IOC Trzin (Špruha 19). Kaj lahko pričakujete? Eno uro nepozabne vadbe in dobre energije ter aktiven in dobrodelen začetek leta. Več o dogodku si lahko preberete na www.natasagorenc.si.

**Jubilejna Skirca
Borisa Paternosta od
8. do 10. januarja 2016
Strani 20 in 21**

**Razstave jaslic
trzinskih rezbarjev
po Sloveniji
Stran 24**

Vzemite si čas

Sobotna delavnica osmih zdravlilnih vaj, enostavnih za učenje, imenovanih Qigong za dolgo življenje, bo potekala v soboto, 16. januarja 2016, od 9. do 12. ure v mali telovadnici OŠ Trzin.

Redno izvajanje vaj ohranja in izboljša zdravje (študije pekinške univerze za šport).

Število mest je omejeno. Prijave po tel. 031 861 961. Društvo Yin, Trzin (v ustanavljanju).

**Med božično-
novoletnimi
počitnicami vabljeni
na smučišče v
Dolgo dolino
Stran 25**

Štirikrat turški severovzhod – od čajno zelenih strmin do snežno belih višin

Predavanje: 5. januarja 2016 (torek) ob 20. uri v CIH, dvorana Marjance Ručigaj
Predavatelj: Miha Pavšek, PD Onger, Trzin
Štirje obiski oziroma poldrugi mesec gostovanja v okviru triletne bilaterale med letoma 2006–8, katere rdeča nit so bili snežni plazovi, je omogočilo precej več kot le bežen vpogled v to skoraj za štirideset Slovenij veliko deželo onstran Bosporja. Poseben čar doživljanju tamkajšnjih pokrajin in ljudi so dajali stalni turški gostitelji, domačini in navsezadnje tudi različni službeni spremljevalci. Če velja za snežne plazove trditev, da so z vidika ogroženosti mnogo bližje, kot je splošna predstava o tem, potem velja to še toliko bolj za vse, kar je turškega. Z državo, ki ima šesto najmočnejšo ekonomijo v Evropi, smo namreč v marsičem precej bolj povezani, kot bi sodili po medsebojni oddaljenosti in dejstvu, da je od zadnjega »množičnega obiska« Turkov pri nas minilo šele nekaj več kot pet stoletij. Tudi severovzhod Turčije je na geografskem prepihu. Čeprav je država sekularna, daje tamkajšnjim pokrajinam v mnogočem največji pečat prav islam. Vse to in še kaj bomo podoživljali »tridimenzionalno« – v sliki, besedi in glasbi. Na koncu se seveda ne bomo mogli izogniti aktualnemu dogajanju in razmeram v tej državi.

Napovednik Društva upokojencev Žerjavčki Trzin

**Poskrbite za svoje
zdravje in zdravje
drugih
Stran 26**

- Sreda, 23. 12. 2015, ob 19. uri
proslava ob dnevu samostojnosti in enotnosti

- Ponedeljek, 11. 1. 2016, ob 18.

uri odprtje razstave Naši metulji in kačji pastirji v avli CIH (Centru Ivana Hribarja)

Ob lepem vremenu so še vedno aktivni:

- Pohodniki/ce se odpravijo ob torkih na krajše in daljše sprehode izpred Mercatorja ob 8. uri.

- Strelci/ke z zračno puško vadijo streljanje ob petkih ob 16. uri na strelišču v osnovni šoli.

- Pevci/ke, ki že veliko nastopajo, se zbirajo ob torkih na vajah v CIH - dvorana Marjance Ručigaj ob 18. uri.

- Ročne spretnosti preizkušajo in ustvarjajo v društveni sobi Mengeška 9 ob četrtek po 10. uri.

OBČINA TRZIN in Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin

vabita na občinsko proslavo ob dnevu samostojnosti in enotnosti, **ki bo v sredo, 23. 12. 2015, ob 19. uri** v Kulturnem domu Trzin, Mengeška 9.

V programu bodo nastopili rogisti, glasbena skupina THE ECCENTRICS, pevski zbor DU Žerjavčki in trzinske recitatorke.

Dacia s klimo že za 7.990 €

- Podarimo vam:
- 4 zimske pnevmatike
 - 7 let jamstva*
 - 2 leti kasko zavarovanja**

DACIA
GROUPE RENAULT

www.dacia.si | Zanesljiva. Ne glede na vse.

* Velja do izpolnitve prvega od pogojev: 7 let ali 100.000 km in ob nakupu z Dacia Financiranjem. 3 leta tovarniške garancije in podaljšano jamstvo za 4., 5., 6. in 7. leto, velja do 31.10.2015. **Brezplačno osnovno kasko zavarovanje za prvi dve leti in paket zimskih pnevmatik podari Dacia kupcem novih osebnih vozil, ki opravijo nakup preko Dacia Financiranja in velja do 31.10.2015.

AVTOHIŠA MALGAJ
Ljubljana *Ime s tradicijo!*

AVTOHIŠA MALGAJ, D.O.O., Tržaška c. 108, 1000 Ljubljana.
Prodaja novih vozil: 01/20 00 563, prodaja rabljenih vozil: 01/20 00 560,
servis: 01/20 00 570. E-mail: info@malgaj.com
ODPRTO OD PON. DO PET. OD 8:00 DO 18:00, SOB. OD 8:00 DO 12:00, NED. ZAPRTO

www.malgaj.com

Poraba pri mešanem ciklu: 3,5 - 9,0 l/100 km. Emisije CO₂: 90 - 155 g/km. Emisijska stopnja: Euro 6b. Emisija NOx: 0,011 - 0,049 g/km. Emisija trdih delcev: 0,00001 - 0,0024 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,01 - 32,59. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanje zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanje zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija, d.o.o., Dunajska 22, 1511 Ljubljana

Srečno 2016!

Naj bo vaša miza obložena z našimi dobrotami.

Darilo ob nakupu
nad 20€
1 kg mandarin

SADJE ZELENJAVA
FRUTAS
TRZIN

Ponedeljek - petek: 7:00 - 20:00

Sobota: 7:00 - 19:00,

Nedelja in prazniki: 9:00 - 17:00

Telefon: 01 56 20 777

»Počasi še eno leto
jemlje slovo, spet
kmalu za starim
bo novo prišlo.
Naj se zgodi vse,
kar vam prav
je, želimo vam
srečo – naj služi
vam zdravje.
Srečno 2016!«

Tina Kladnik, mag. farm.,
Lekarna Mengeš

MESTNE LEKARNE
Z zaupanjem

Dežurni lekarni od 1. 1. 2015 do 31. 12. 2015:
Lekarna Kamnik sob, ned in prazniki 17.00 - 20.00
Lekarna Domžale ned in prazniki 09.00 - 12.00